

بیوستراتیگرافی سازندهای خان و جمال در مناطق کلمرد، شتری و شیرگشت (ایران مرکزی) بر مبنای فرامینیفرها (فوزولینید)

سکینه عارفی فرد^{(۱)*}، محمد حسین آدابی^(۲)، خسرو خسرو تهرانی^(۳)، علی آقانباتی^(۴)، احمد شمیرانی^(۲)
و ولادیمیر دیویداف^(۵)

چکیده

به منظور بررسی میکروفنونهای سنگ‌های پرمین در نواحی کلمرد، شتری و شیرگشت نه مقطع چینه‌شناسی مورد مطالعه قرار گرفته است. توالی پرمین در ناحیه کلمرد (موسوم به سازند خان) عمدها از توالی‌های سیکلی آواری -کربناته تشکیل شده است که قسمت اعظم آن را سنگ‌های تخریبی (ماسه سنگ) تشکیل می‌دهد. سن فونای فوزولینید سازند خان ساکمارین می‌باشد. مطالعات مقایسه‌ای این مجموعه با فونای فوزولینید سایر نواحی مانند پامیر مرکزی، جنوب افغانستان، روتنگ (جنوب تبت)، کاراکوروم و هندوکش نشان می‌دهد که مجموعه فوزولینید سازند خان به ناحیه Peri-Gondwana تعلق دارد. بعد از رسوب گذاری سازند خان در زمان ساکمارین، دریا از ناحیه کلمرد پس روی نمود و از زمان یاختاشین- اوخر پرمین این ناحیه به صورت یک بخش بالا آمده از آب دریا باقی مانده است. نهشته‌های لاتریتی این خشکی زایی را تایید می‌کنند. پیش روی مجدد دریا در زمان تریاس آغازی در ناحیه کلمرد صورت گرفته است. سنگ‌های پرمین در نواحی شتری و شیرگشت سازند جمال نامیده می‌شوند. قسمت اصلی سازند جمال در این نواحی از سنگ‌های کربناته تشکیل شده است. در ناحیه شتری مجموعه فوزولینیدهای موجود در بخش‌های زیرین و میانی این سازند معروف سن کوبرگندین- میدین آغازی می‌باشد. بخش‌های بالایی این سازند فاقد فوزولینیدهای شاخص بوده و براساس مجموعه‌های فرامینیفری کوچکتر یافت شده در دومین مقطع مطالعه شده این سازند در کوه‌های شتری سنی معادل میدین- جلفین آغازی را می‌توان برای آن در نظر گرفت. بهترین مقطع چینه‌شناسی سازند جمال در کوه باغ ونگ در ناحیه شیرگشت رخمنون دارد. قسمت قاعده‌ای سازند جمال در این مقطع بخش باغ ونگ نامیده می‌شود. مطالعه جامع فوزولینیدها و فرامینیفرهای کوچکتر در مقطع باغ ونگ دلالت بر سن یاختاشین- بلورین برای بخش باغ ونگ و سن کوبرگندین- جلفین آغازی برای بخش‌های میانی و بالایی سازند جمال دارد. فونای فوزولینید سازند جمال در نواحی شتری و شیرگشت دارای مشخصه Peri-Tethys (به کلیه نواحی گفته می‌شود که در حاشیه شرقی خشکی پانگه آ قرار گرفته بودند و شرایط آب‌های گرم و کم عمق را در طی پرمین داشته‌اند) بوده که شرایط رسوب گذاری آب‌های گرم را نشان می‌دهد، در حالی که در منطقه کلمرد این فونا شباهت زیادی با فوزولینیدهای بخش جنوبی تیسیس یا Peri-Gondwana دارد که در شرایط آب‌های خنک نهشته شده‌اند. تفاوت‌های موجود بین مجموعه فونای فوزولینید در این دو ناحیه بیانگر آن است که نواحی فوق الذکر در طی پرمین از یکدیگر جدا بوده‌اند ولی در تریاس آغازی در یک عرض جغرافیایی قرار داشته‌اند و دلیل آن نیز وجود ویژگی‌های سنگ‌شناسی و فسیل‌شناسی یکسان دو منطقه در طی تریاس می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بیوستراتیگرافی، پرمین، فوزولینید، ایران مرکزی

مقدمه

1983). بیوستراتیگرافی سنگ‌های پرمین در مقطع باع و نگ اخیراً بررسی شده ولايه‌های قاعده‌ای این سازند را که متشکل از تناوب سنگ آهک با یوکلاستی، مارن و مادستون می‌باشد و قبل از توسط پرتواذر (۱۳۷۱) به عنوان سازند باع و نگ نامگذاری شده بود به عنوان عضو باع و نگ در نظر گرفته شده است (Leven and Vaziri, 2004). در این مطالعه سن سازند جمال بلورین- جلوفین در نظر گرفته شده است. همچنین طاهری (۱۳۸۱) با مطالعه سازند جمال در مقطع تیپ سن بلورین- دوراشامین را برای این سازند پیشنهاد نموده است. آقاباتی (۱۹۷۷) اولین بار توالی‌های پرمین ناحیه کلمرد را به عنوان یک واحد جداگانه شناسایی و تحت عنوان سازند خان نام گذاری کرد و این سازند را به سه بخش A, B و C با سن‌های پرمین آغازی، میانی و بالایی تقسیم نمود. آقاباتی پیشنهاد نمود که هر بخش از سازند خان یک سیکل رسوب‌گذاری را نشان می‌دهد که می‌تواند با سازندهای دورود، روته و نسن در البرز مطابقت داشته باشد. گرگیج (۱۳۸۱) توالی کربونیفر در مقطع مدیبیکی (ناحیه کلمرد) و همچنین هفت لنگ (۱۳۷۹) توالی‌های پالئوزوئیک بالایی در دو مقطع بخشی و مدیبیکی را مورد بازنگری قرار داده‌اند. هدف از انجام این مطالعه بررسی میکروبیوستراتیگرافی و میکروفاسیس سنگ‌های پرمین در مناطق کلمرد، شتری و شیرگشت است. لذا سعی شده است تا با برداشت نمونه‌های سیستماتیک بتوان به شرایط زیستی، نوع حوضه‌های رسوبی و سن دقیق سنگ‌ها بپرسید و مطالعات قبلی را بازنگری کامل نمود. در این بررسی سعی شده است که پاره‌ای از مسائل و ابهامات موجود رفع گردد هرچند که ارائه الگوهای دقیق‌تر مستلزم مطالعات همه‌جانبه زمین‌شناسی است. وجود اختلافات اساسی و بازی بین ناحیه کلمرد و نواحی مجاور آن در طی پرمین موجب شد که برای رفع بعضی ابهامات در این مطالعه ۹ مقطع چینه‌شناسی در سه ناحیه جداگانه انتخاب گردد. تعیین جنس‌ها و گونه‌های فوزولینید در این تحقیقات تحت نظر پروفسور ولادیمیر دیویداف عضو کمیسیون بین‌المللی پرمین شناسایی شده‌است.

چینه شناسی

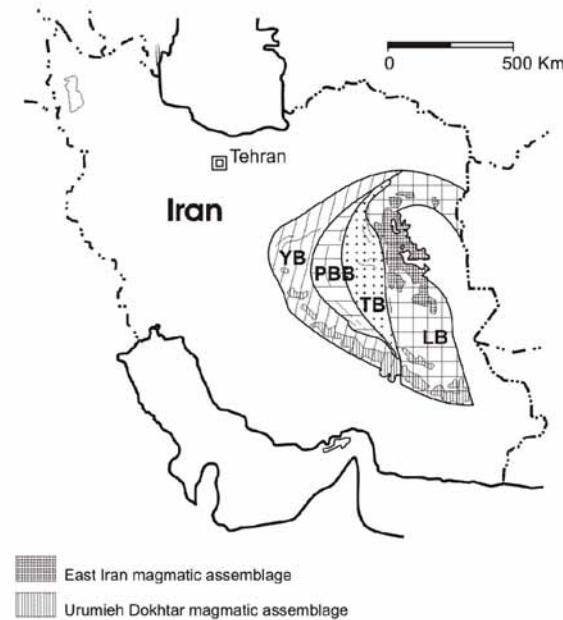
در این مطالعه پنج مقطع چینه شناسی در منطقه کلمرد و چهار مقطع چینه شناسی در مناطق شتری و شیرگشت انتخاب شده است (شکل ۲). به دلیل اینکه در این مقاله امکان توصیف کلیه این مقاطع وجود ندارد لذا جهت اختصار از هر یک از مناطق فوق تنها یک مقطع چینه شناسی توصیف شده است.

منطقه مورد مطالعه در شرق ایران قرار گرفته است. کوچک قاره ایران مرکزی توسط گسل‌های طویلی که به سمت غرب تحدب دارند و از نوع راست‌الغز می‌باشند به سه زیر بلوک تقسیم می‌شود. در سمت شرق بلوک‌ها بوده قرار دارد که از اوخر پرکامبرین پایدارترین بلوک‌ها بوده و تنها توده میانی واقعی را در ایران تشکیل می‌داده است. این منطقه توسط گسل نای بند از بلوک طبس جدا می‌شود (Stocklin et al., 1965). بلوک طبس نیز توسط گسل‌های خمیده کلمرد- کالشانه و کوهبنان از بلوک بزرگ‌تر بزد جدا می‌گردد. بلوک‌های بزد و طبس مجموعاً گوه طبس را تشکیل می‌دهند (Sengor, 1990). علوی (۱۹۹۱) براساس گسل‌های راست‌الغز راست رو^۱ که در برخی موارد به سمت غرب تحدب دارند (گسل‌های نای بند، کلمرد، کوهبنان و پشت بادام) ایران مرکزی را به چهار زیر بلوک (PBB) و Lوت (LB)، بلوک طبس (TB)، بلوک پشت بادام (YB) تقسیم کرده است (شکل ۱). براساس این تقسیم‌بندی نواحی شتری و شیرگشت در داخل بلوک طبس قرار گرفته‌اند و به وسیله گسل‌های کلمرد و کوهبنان از بلوک بزد جدا می‌شوند. ناحیه کلمرد نیز براساس این تقسیم‌بندی در داخل بلوک پشت بادام در غرب رشته‌کوه‌های شتری و جنوب‌غرب شیرگشت واقع شده است.

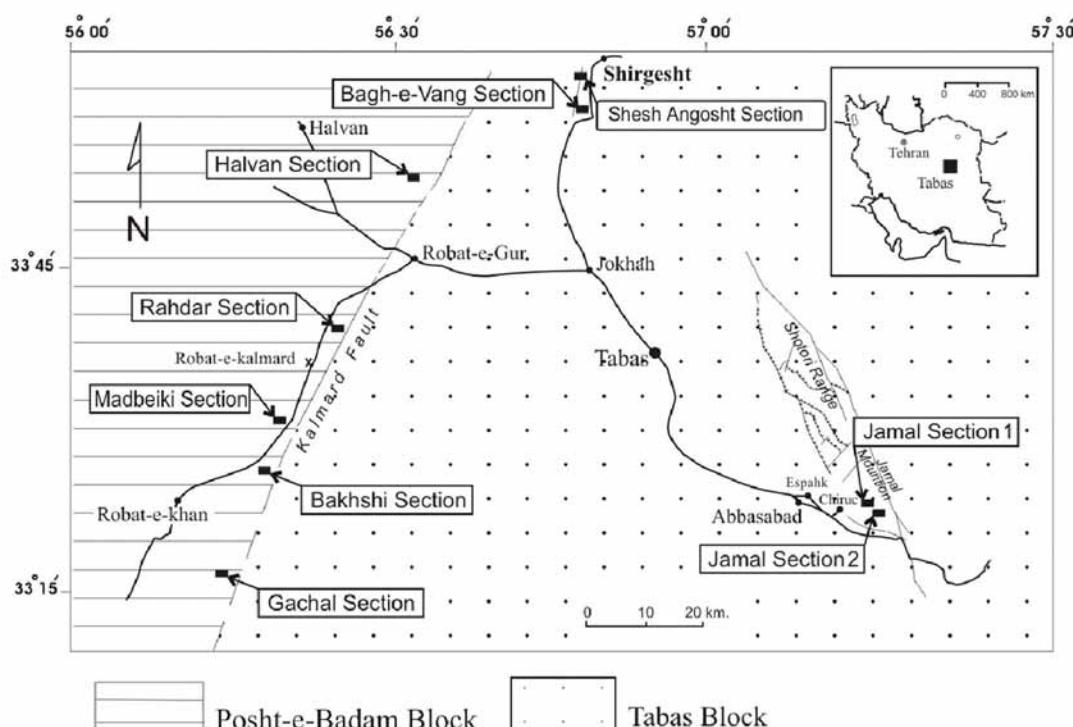
زمین‌شناسی کوه‌های شتری در گزارش شماره ۳ سازمان زمین‌شناسی کشور منتشر شده است (Stocklin et al., 1965) همچنین مطالعه زمین‌شناسی ناحیه شیرگشت در گزارش شماره ۴ سازمان زمین‌شناسی کشور ارائه شده است (Ruttner et al., 1968).

سن سازند جمال براساس نمونه‌برداری‌های نامنظم از برآکیوپود، کنودونت، آمونوئید و فوزولینید به آرتنسکین- پرمین بالایی نسبت داده شده است (Stocklin et al., 1965; Ruttner et al., 1968; Kahler, 1974, 1976 Jenny-De- و Kahler, 1974; Kahler & Kahler, 1979) shusses، 1983) بر روی سازند جمال نشان می‌دهد که قسمت قاعده‌ای سازند جمال با حضور فوزولینید‌هایی مانند:

Pseudofusulina krafftii (Schellwien and Dyrenfurth)، *Miselina Chalaroschwagerina globosaformis* (Lev-en) و فرم‌های دیگر سنی معادل بلورین را نشان می‌دهد. بخش‌های بالاتر سازند جمال شامل Can- و Armenina sp. و *Armenina pamirica* (Leven) به سن کوبرگندین است. در *Neoschwagerina, Dag-* و *marita, Partisana* Jenny-Deshusses (Jenny-Deshusses, 1983) که معرف سن مورگابین- میدین است،

شکل ۱- نقشه تکتونیکی ایران (اقتباس با تغییراتی از علوی، ۱۹۹۱). در این تقسیم بندی کوچک قاره ایران مرکزی به چهار بلوک تقسیم شده است: بلوک لوت (LB)، بلوک طبس (TB)، بلوک پشت بادام (PBB) و بلوک یزد (YB). ناحیه کلمرد در داخل بلوک پشت بادام و نواحی شتری و شیرگشت در داخل بلوک طبس قرار می‌گیرند

شکل ۲- موقعیت جغرافیایی مقاطع چینه شناسی مورد مطالعه

توصیف سازند جمال در اولین مقطع در مجاورت مقطع تیپ

۲/۵-۲ متر سنگ آهک ماسه‌ای حاوی کرینوئید و خرده‌های
براکیوپود
۳-۷۵ متر تناب و کستون - پکستون خاکستری تا خاکستری
تیره متوسط تا ضخیم لایه همراه با گرینستون حاوی براکیوپود،
گاستروپود، کرینوئید و فرامینیفر و افق‌هایی از گرینستون الیتی
در قسمت فوقانی. فسیل‌های موجود در این قسمت شامل انواع
زیر می‌باشد:

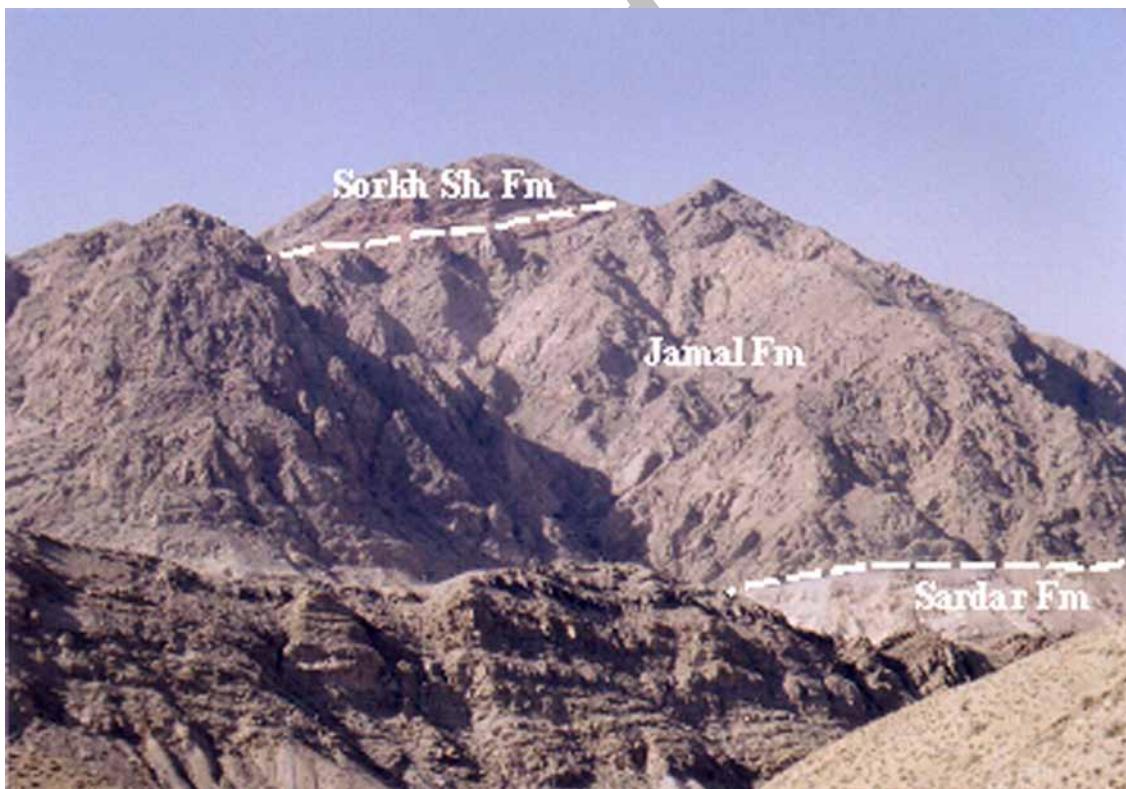
Schubertella rara Sheng/ *Nankinella cf. negatoensis*
Toriyama

فرامینیفر کوچک:
Pachyphloia cf. iranica Bozorgnia/ *P. robustos* Mikluk-Maclay

جلبک:
Mizzia sp./ *Pseudovermiporella nipponica* (Endo)

این مقطع در ۵۲ کیلومتری جنوب شهرستان طبس واقع
شده است. مختصات این مقطع $20^{\circ} 57'$ طول شرقی و $21^{\circ} 33'$ عرض شمالی است. امتداد عمومی طبقات E NW -N E و شیب
عمومی طبقات 53° - 57° است. ضخامت کل مقطع 470 متر
(ضخامت سازند جمال $427/5$) است. مرز زیرین سازند جمال با
سازند سردر به صورت ناپیوستگی فرسایشی و مرز بالایی آن با
سازند سرخ شیل گسله می‌باشد (شکل‌های ۳ و ۴).
مشخصات این مقطع از قاعده به طرف راس به شرح ذیل
می‌باشد (شکل‌های ۵ و ۶):

۱- 30 متر ماسه سنگ کوارتزیتی سفید تا صورتی رنگ
ضخیم لایه با میان لایه‌های شیلی. واحد ۱ متعلق به سازند سردر
می‌باشد.

شکل ۳- نمایش مرزهای زیرین و بالایی سازند جمال با سازندهای سردر و سرخ شیل در مجاورت مقطع تیپ (دید به سمت شمال)

شکل ۴ - نمایش ماسه سنگ های سفید رنگ سازند سردر در قاعده سازند جمال در مجاورت مقطع تیپ (دید به سمت شمال)

مرجان:

Pseudohuangia stocklini Minato and Kato

میزان فراوانی این فسیل ها در حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد
می باشد.

۶- ۳۰ متر سنگ آهک الیتی خاکستری رنگ متوسط لایه
با میان لایه هایی از سنگ آهک میکریتی در بخش قاعده ای.
فسیل های این بخش شامل فوزولینید مانند: *Pamirina* sp. و
Hemigordius sp. و فرامینیفر کوچک مانند: *Pisolina* sp. و
Glomospira sp. است. میزان فراوانی این فسیل ها ۵ درصد
بوده و محیط لagon به طرف سد را نشان می دهند.
۷- ۷۰ متر گرینستون خاکستری تا قهوه ای نازک تا متوسط
لایه دارای برآکیوپود، دوکفه ای، مرجان و افق هایی از گرینستون
الیتی. فسیل های این واحد شامل انواع زیر می باشند:
فوزولینید:

Nankinella orbicularis Lee/ *Eoschubertella* aff. *znensis*
(Rauser)

فرامینیفر کوچک:

Geinitzina uralica Suleimanov/ *G. munda* Mikluko-
Maklay/

Pachyphloia pedicula Lange/ *Dagmarita chanakchiensis*
Reitlinger

جلبک:

Mizzia sp./ *Permocalculus* sp./ *Gyroporella* sp.

میزان فراوانی این فسیل ها در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد است. با توجه به
لیتلولژی و تنوع فسیلی این بخش شاخص محیط لagon می باشد.

۴- ۲۰ متر وکستون- پکستون خاکستری متوسط لایه حاوی
استافلید، جلبک، ساقه کرینوئید، برآکیوپود همراه با میان لایه هایی از
سنگ آهک میکریتی. فسیل های شاخص این واحد شامل: فوزولینید,
Minojapanella sp. *Schubertella* sp. *Staffella* sp. *Mizzia*: و جلبک: *Globivalvulina* sp. از
فرامینیفر کوچک مانند: *Globivalvulina* sp. است. میزان فراوانی این فسیل ها ۵ تا ۱۰ درصد می باشد.
۵- ۱۵ متر تناوب وکستون- پکستون خاکستری متوسط تا
ضخیم لایه همراه با گرینستون حاوی فوزولینید و کلنی های
مرجانی و نیز گرینستون الیتی در قسمت میانی. انواع فسیل های
زیر در این قسمت شناسایی شده اند:
فوزولینید:

Cancellina cutalensis Leven/ *C. primigena* Hayden

Misellina saraburiensis Toriyama and Kanmera/ *M.*

termieri (Deprat)

Armenina asiatica (Leven)/ *A. pamirensis* (Dutkevich)

Chusenella chihsiaensis (Lee)/ *Schubertella giraudi*

(Deprat)

فرامینیفر کوچک:

Globivalvulina sp.

جلبک:

Permocalculus solidus (Pai)

Schubertella sp.

فرامینیفر کوچک:

Nodosaria sp.

Lasiodiscus sp.

Pachyphloia cf. *iranica* Bozorgnia (App. 1, pl. 30, fig. 8)

Dagmarita chanakchiensis Reitlinger

Climacammina molleri var. *timanica* Reitlinger (App. 1, pl. 31, fig. 2)

Hemigordius sp.

Paleotextularia sp.

Calcistornella sp.

Tuberitina sp.

جلبک:

Pseudovermiporella sodalica Elliott (App. 1, pl. 35, fig. 5)

Permocalculus fragilis Pia (App. 1, pl. 35, fig 11)

میزان فراوانی این فسیل ها در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد می باشد.

این فسیل ها محیط لagon به طرف سد را نشان می دهند. واحد ۱۰ سن مورگابین - میدین آغازی را نشان می دهد.

واحدهای ۱۰-۲ متعلق به سازند جمال می باشد.

۱۱-۱۲/۵ متر سنگ آهک ورمیکوله قرمز تا زرد رنگ.

(شکل های ۵ و ۶).

توصیف سازند جمال در مقطع باغ ونگ

این مقطع در ۵۰ کیلومتری شمال غرب شهرستان طبس واقع شده است. مختصات این مقطع "۴۷°۶' ۵۶°۲۳' طول شرقی و N50°۳۳' عرض شمالی است. امتداد عمومی طبقات WNE ۳۰-۳۵ می باشد. مرزهای زیرین و شیب عمومی طبقات NE ۲۵-۳۰ می باشد. بالای سازند جمال با سازند های سردر و سرخ شیل به ترتیب به صورت ناپیوستگی فرسایشی و ناپیوستگی موازی است. ضخامت کل مقطع ۳۳۲ متر (ضخامت سازند جمال ۳۱۰ متر) است (شکل های ۷ و ۸).

مشخصات این مقطع از قاعده به طرف رأس به شرح زیر است (شکل های ۹ و ۱۰):

۱- ۳ متر گرینستون خاکستری متوسط لایه حاوی ساقه کرینوئید

۲- ۲ متر ماسه سنگ قرمز تا قهوه ای نازک لایه با دانه بندی ریز

واحد ۱ و ۲ متعلق به سازند سردر می باشد.

۳- ۳ متر کنگلومرای آهکی یا گرینستون بسیار درشت دانه دارای خرددهای ارگانیکی شامل فوزولینید فراوان، این کنگلومرای آهکی بر روی کanal هایی گسترش دارند که بر روی ماسه سنگ های زیرین قرار گرفته اند (این کنگلومرا شروع رسوب گذاری سازند جمال می باشد). فسیل های زیر در این واحد شناسایی شده اند:

فузولینید:

Levenella sp./ *Levenella pulchra* Wang and sun/ *Biwaella* sp./

Pseudofusulina muratbekovi Leven/ *Pseudofusulina*

مرجان:

Pseudohuangia sp.

میزان فراوانی این فسیل ها در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد بوده و محیط لagon به طرف سد را نشان می دهند. واحدهای ۵ و ۶ متعلق به کوبرگندین است.

۷-۸ متر گرینستون متوسط تا ضخیم لایه خاکستری حاوی فوزولینید، خرددهای صدف برآکیوپود، ساقه کرینوئید همراه با افق هایی از گرینستون الیتی در قاعده. فسیل های شاخص این واحد شامل انواع زیر می باشند: فوزولینید:

Neoschwagerina simplex Ozawa/ *Staffella sphaerica*

(Abich)

Chusenella cf. *sinensis* Sheng/ *Nankinella hunensis* (Chen)/ *Kahlerina* sp.

فرامینیفر کوچک:

Nodosaria caucasia Mikluko-Maklay/ *Pachyphloia pedicula* Lange

جلبک:

Permocalculus fragilis Pai

میزان فراوانی این فسیل ها در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد می باشد. واحد ۸ سن مورگابین را نشان می دهد.

۹-۴۵ متر گرینستون حاوی جلبک، فرامینیفر کوچک و خردۀ هایی از صدف برآکیوپود و ساقه کرینوئید. فسیل های این واحد شامل انواع زیر می باشند: فوزولینید:

Nankinella sp.

Kahlerina sp.

Staffella quinglongensis Zhang et Dong (App. 1, pl. 27, fig. 1)

Staffella sp.

فرامینیفر کوچک:

Lasiodiscus sp. (App. 1, pl. 29, fig. 37)

جلبک:

Mizzia sp.

میزان فراوانی این فسیل ها ۵ درصد می باشد. این واحد سن مورگابین دارد.

۱۰-۱۱۵ متر گرینستون خاکستری تا قهوه ای متوسط تا ضخیم لایه به همراه مقادیر کمی فرامینیفر های کوچک، جلبک و افق هایی از گرینستون الیتی و دولومیت. انواع فسیل های زیر در این واحد شناسایی شده اند: فوزولینید:

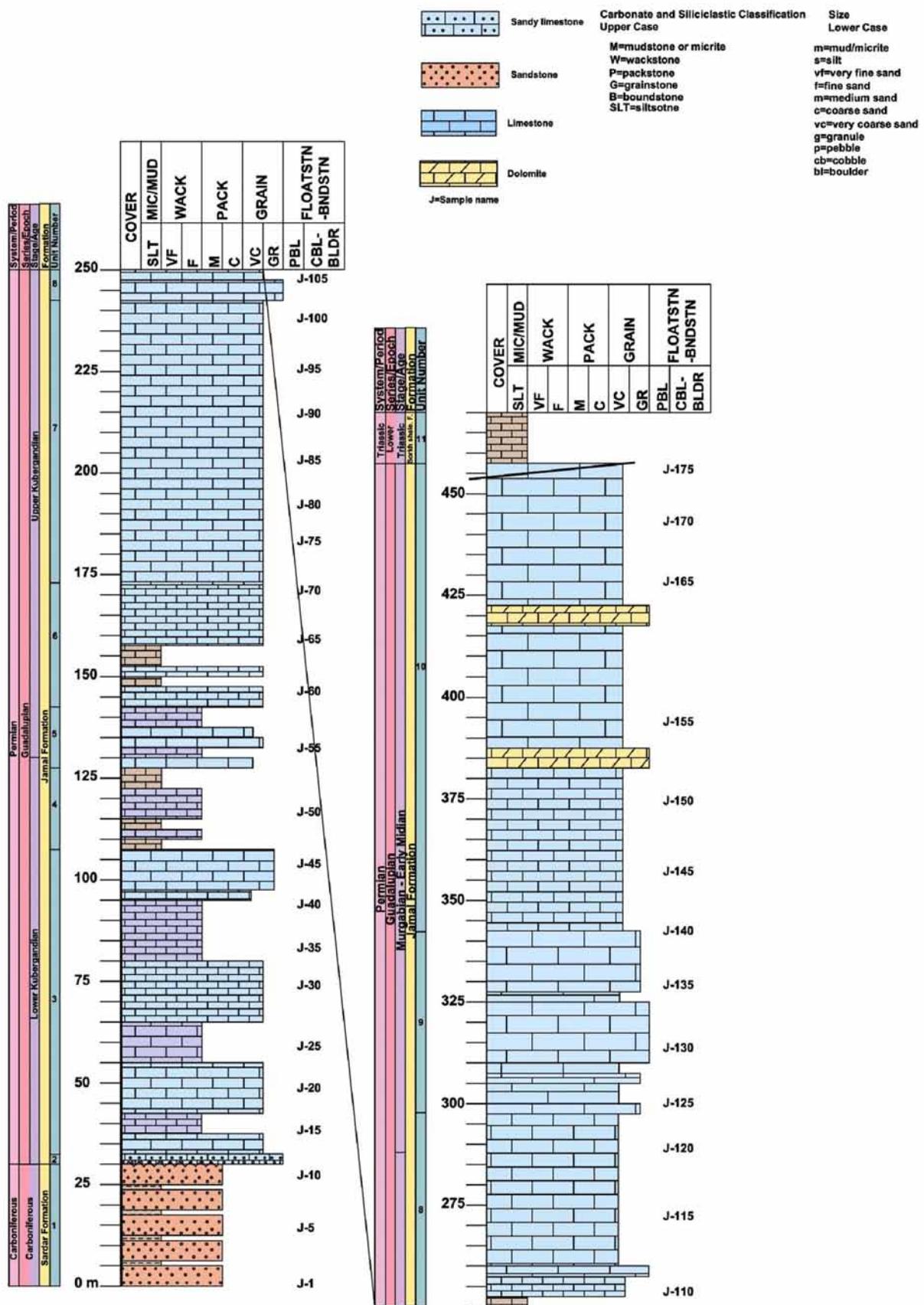
Skinerella? sp. (App. 1, pl. 4, fig. 4)

Yangchienia cf. *haydeni* Thomson (App. 1, pl. 4, fig. 5)

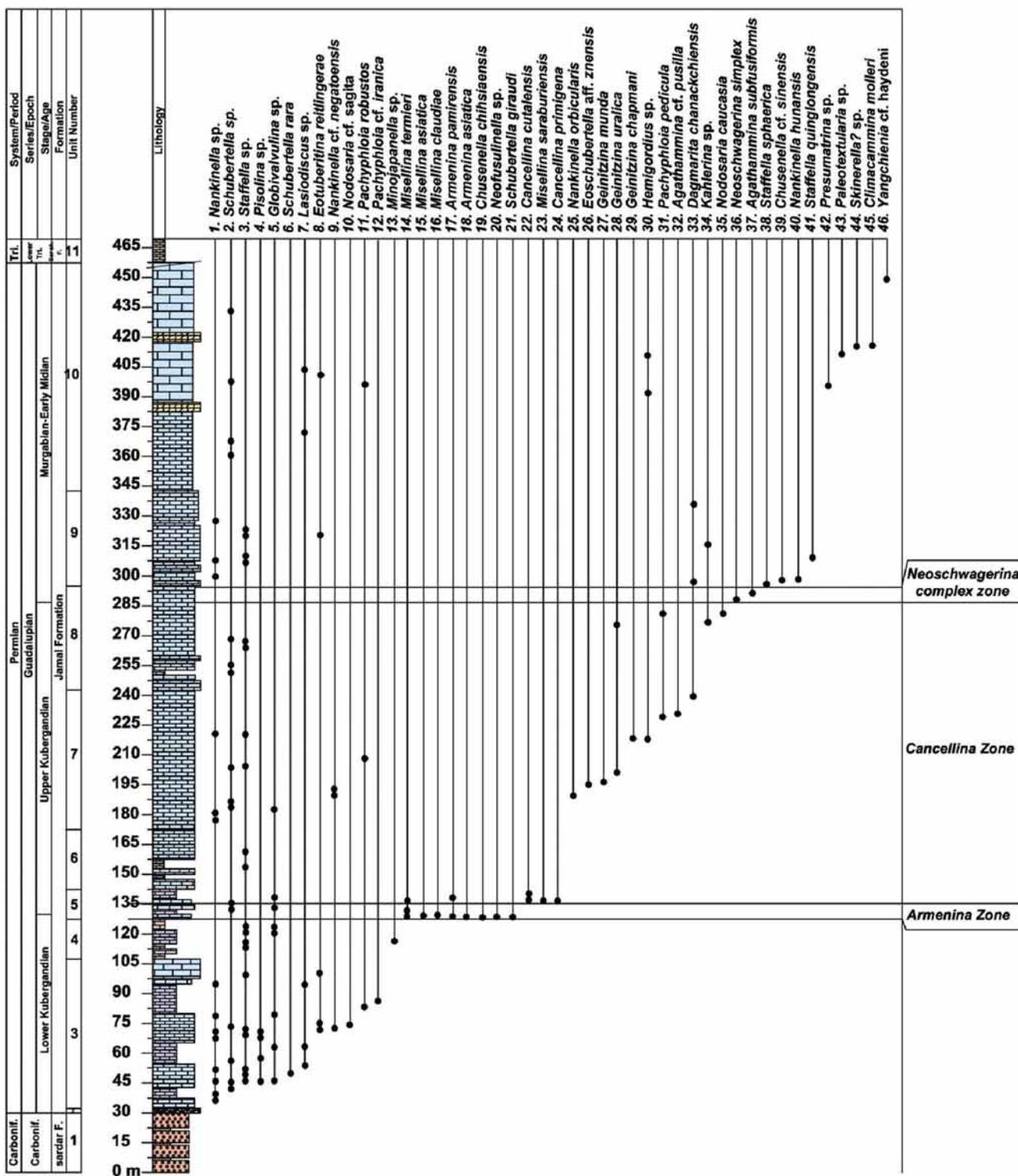
Presumatrina sp. (App. 1, pl. 27, fig. 2)

Chusenella sp. (App. 1, pl. 27, fig. 3)

Yangchienia sp. (App. 1, pl. 27, fig. 5)

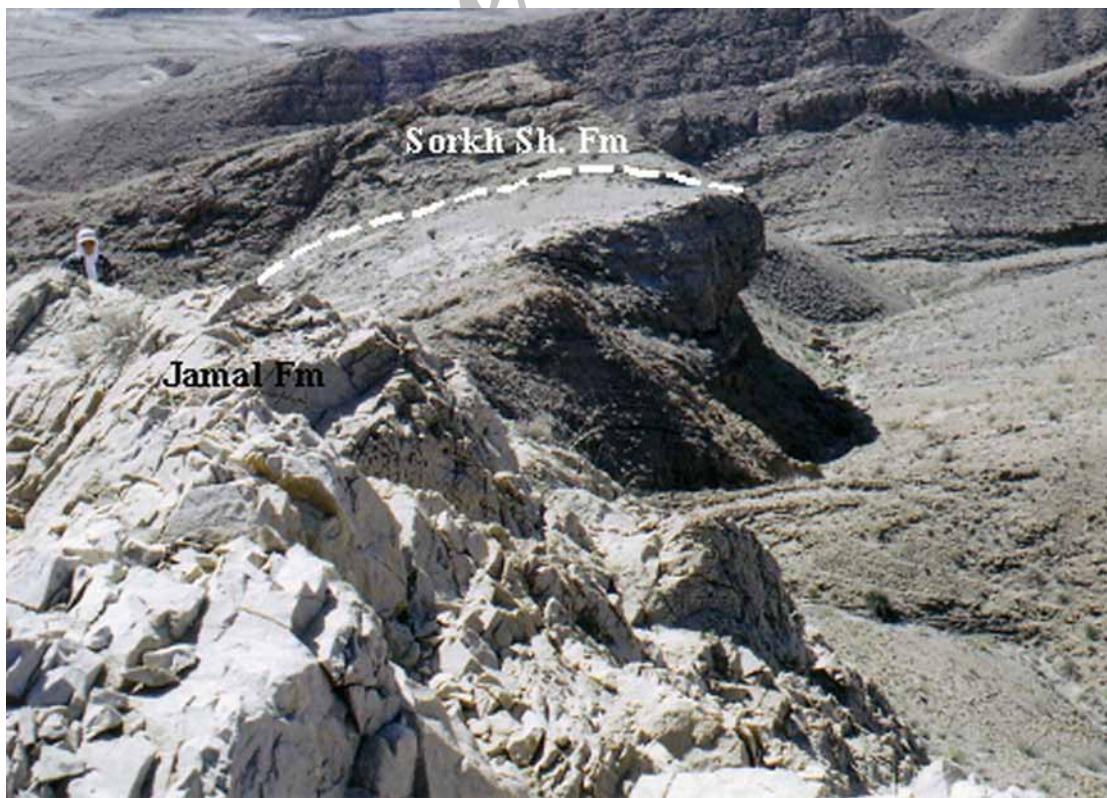
شکل ۵- نمایش ستون چینه شناسی سازند جمال در اولین مقطع در مجاورت مقطع تیپ

شکل ۶- نمایش انتشار چینه شناسی فوزولینیدها و فرامینیفرها در سازند جمال (اولین مقطع در مجاورت مقطع تیپ)

شکل ۷- نمایش مرز زیرین سازند جمال با سازند سردر در مقطع باغ ونگ (دید به سمت شمال شرق)

شکل ۸- نمایش مرز بالای سازند جمال با سازند سرخ شیل در مقطع باغ ونگ (دید به سمت شمال شرق)

واحد عبارتند از:
فوزولینید:

Reichelina pulchra Mikluko-Maklay/ *Rauserella* sp./
Schubertella sp.

فرامینیفر کوچک:

Colaniella cf. *parva* (Colani)

میزان فراوانی این فسیل ها ۵ درصد می باشد.
۷-۷۴ متر وکستون-پکستون ورقه ای تیره با نودول های
چرت و افق هایی از گرینستون در قسمت فوقانی. فسیل های زیر
در این واحد شناسایی شده اند:
فوزولینید:

Schubertella sp./ *Rauserella* sp.

فرامینیفر کوچک:

Dagmarita chanakchiensis Reitlinger/ *Kamurana* sp./

Protonodosaria sp.

میزان فراوانی این فسیل ها ۳ تا ۵ درصد می باشد. واحد های
۶ و ۷ متعلق به میدین-جلفین آغازی است.
۸-۱۵ متر دولومیت قهوه ای متوسط لایه
۹-۲ متر سنگ آهک میکریتی تیره تا خاکستری تیره
۱۰-۱۰ متر گرینستون الیتی متوسط تا ضخیم لایه
۱۱-۳ متر پوشیده احتمالاً سیلتستون
واحدهای ۱۱-۳ متعلق به سازند جمال می باشد.
۱۲-۹ متر سنگ آهک ورمیکوله زرد رنگ (سازند سرخ
شیل)
۱۳-۳ متر دولومیت قهوه ای روشن ضخیم لایه (سازند
شتری)

توصیف سازند خان در مقطع حلوان

این مقطع در شمال غرب شهرستان طبس واقع شده است.
مختصات این مقطع $56^{\circ}27'$ طول شرقی و $54^{\circ}33'$ عرض
شمالی است. امتداد عمومی طبقات $W^{55}-65^{\circ}$ و شیب
عمومی طبقات $35^{\circ}NE-25^{\circ}$ است. ضخامت کل مقطع $437/5$ متر (ضخامت سازند خان 420 متر) است. مرزهای زیرین و
بالایی سازند خان با سازند های گچال و سرخ شیل به صورت
ناپیوستگی فرسایشی است (شکل ۱۱).

مشخصات این مقطع از قاعده به طرف راس به شرح زیر
می باشد (شکل های ۱۲ و ۱۳):

۱- ۶ متر سنگ آهک الیتی خاکستری رنگ تودهای حاوی
فرامینیفر های کوچک مانند:

۲- *Tuberitina* sp. و *Endothyra* sp. میزان فراوانی این فسیل ها در
حدود ۱ تا ۳ درصد می باشد.

واحد ۱ متعلق به کرینیفر زیرین (بخش A قبایل سازند خان) است.
۲- ۲۷ متر ماسه سنگ سفید تا صورتی ضخیم لایه با
دانه بندی متوسط تا درشت با دانه بندی تدریجی واحدهای او
۲ متعلق به کرینیفر زیرین است.

edelssteini Kalmykova

Pseudofusulina aculeata Thompson and Hazard, 1964

Chalaroschwagerina darvasica Leven, 1992/ C. cf.
hawkinsi (Dunbar and Skinner)/ *Biwaella europa* Ko-
chansky-Devide

سیانوباکتری:

Tubiphytes obscurus Maslof

میزان فراوانی این فسیل ها ۲۰ تا ۳۰ درصد بوده و سن
بلورین-یاختاشین را نشان می دهد.

۴- ۴۳ متر تناوب سنگ آهک مارنی متوسط لایه تیره و
شیل های سیاه دارای فوزولینید و مرجان فراوان که در قسمت
فوچانی به کنگلومرا با ماتریکسی مشکل از گرینستون درشت
دانه تبدیل می شود. این کنگلومرا به صورت محلی است.
فسیل های زیر در این واحد شناسایی شده اند:

فوزولینید:

Levenella pulchra Wang and sun/ *Pamirina darvasica*

Leven

P. chilingensis (Wang and Sun)/ *Mesoschubertella*
crassitheca Leven, 1992/

Pseudofusulina rhombiformis Leven, 1992/ *P. annae*
Leven

P. brevis (Kalmykova)/ *P. acuta* Zhou

Leeina fusiformis (Schelwien and Duhrenfurt)

Mesoschubertella thompsoni Kanuma and Sakagami
Biwaella cf. *europea* Kochansky-Devide/ *Biwaella omiensis* Moricava and Isomi

Schubertella giraudi (Deprat)/ *Skinerella deprati* (Leven)

Leeina fusiformis (Schelwien and Duhrenfurt)

Rugosochusenella davalensis Leven/ *Pseudoreichelina* sp.

میزان فراوانی این فسیل ها ۲۰ تا ۱۵ درصد می باشد و سن
یاختاشین-بلورین را نشان می دهد.

۵- ۱۳۰ متر وکستون-پکستون خاکستری تیره تا سیاه نازک
تا متوسط لایه همراه با نودول ها یا باند های چرتی و افق های
معدودی از گرینستون که تعداد آنها به طرف راس واحد افزایش
می یابد. این واحد دارای فسیل های زیر می باشد:

فرامینیفر کوچک:

Schubertella cf. *plana* Lange/ *Climacammina sphaerica*

Potievskaya/

Nodosaria delicate Wang/ *N. longissima* Suleimanov

Frondina permica De Civrieux and Dessauvagie

Dagmarita chanakchiensis Reitlinger/ *Glomospira* cf.

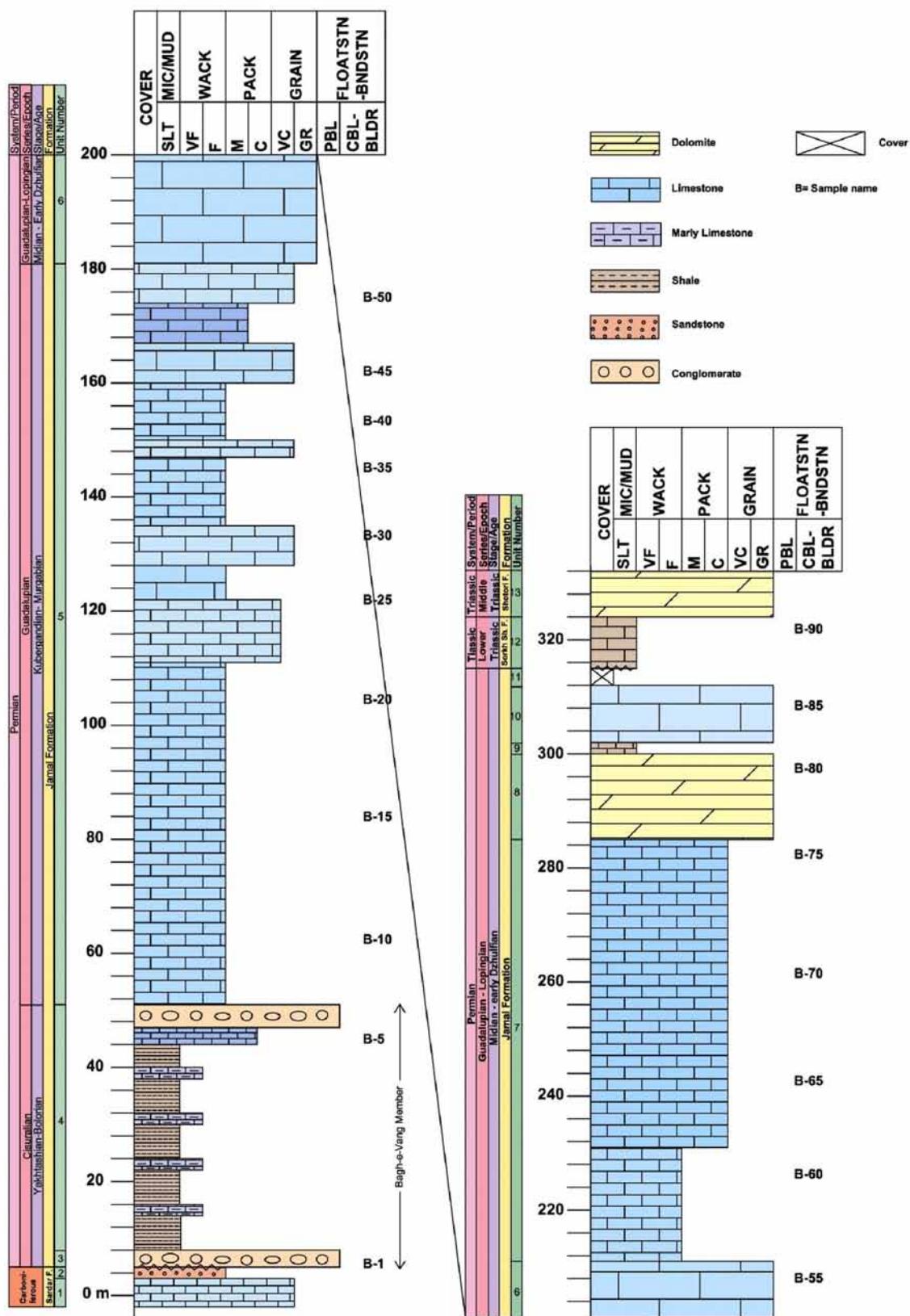
tenuifistula Ho

فوزولینید:

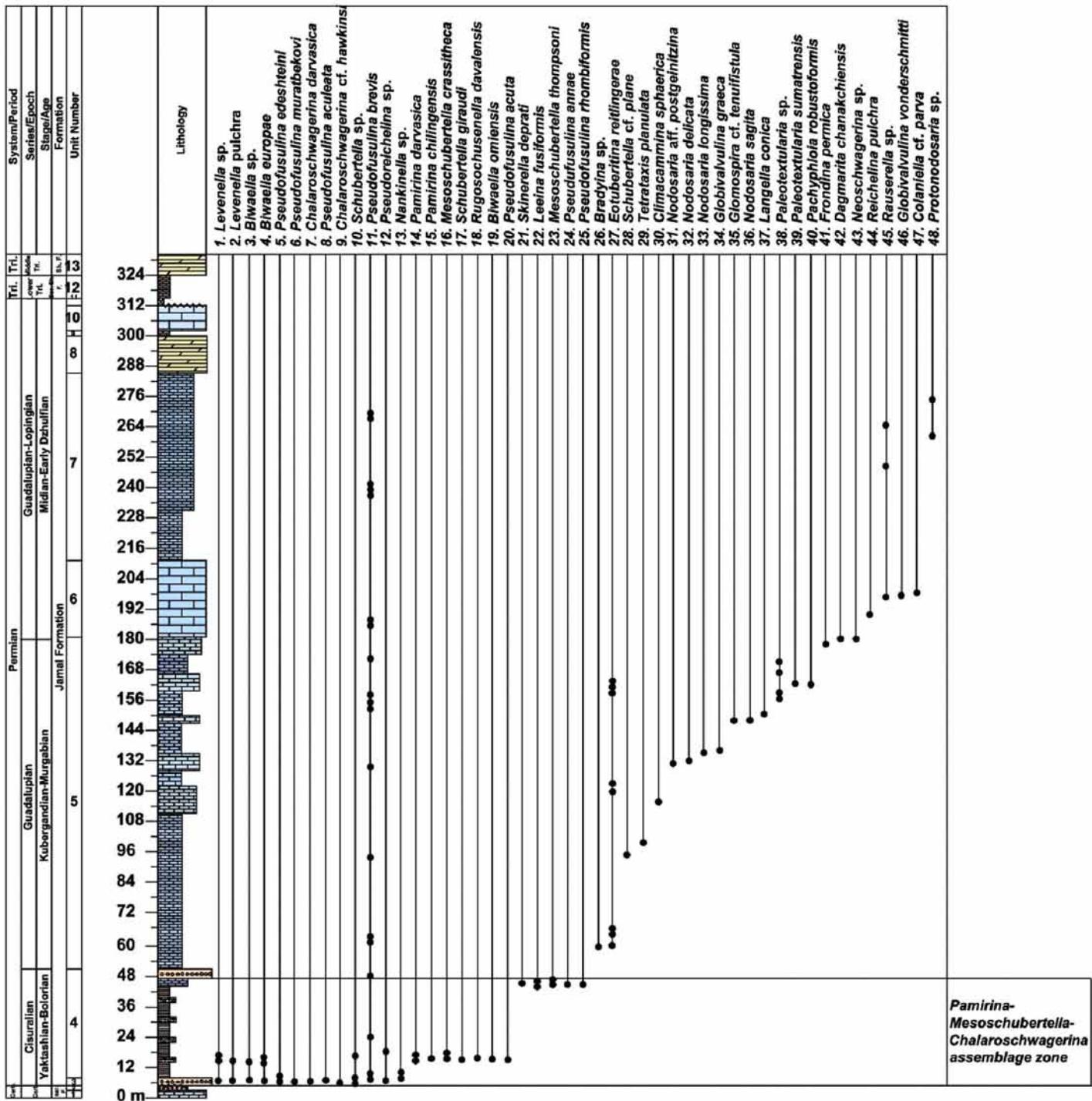
Neoschwagerina sp.

میزان فراوانی این فسیل ها ۱۰ تا ۱۵ درصد می باشد. واحد
۵ سن کوبرگندین-مورگابین را نشان می دهد. از ویژگی های
دیگر این واحد وجود فسیل های رادیولر، کلسی سفر و سوزن
اسفنج همراه با مقدار زیادی گل کربناته است که نشانگر عمیق
ترین بخش حوضه رسوبرگذاری است.

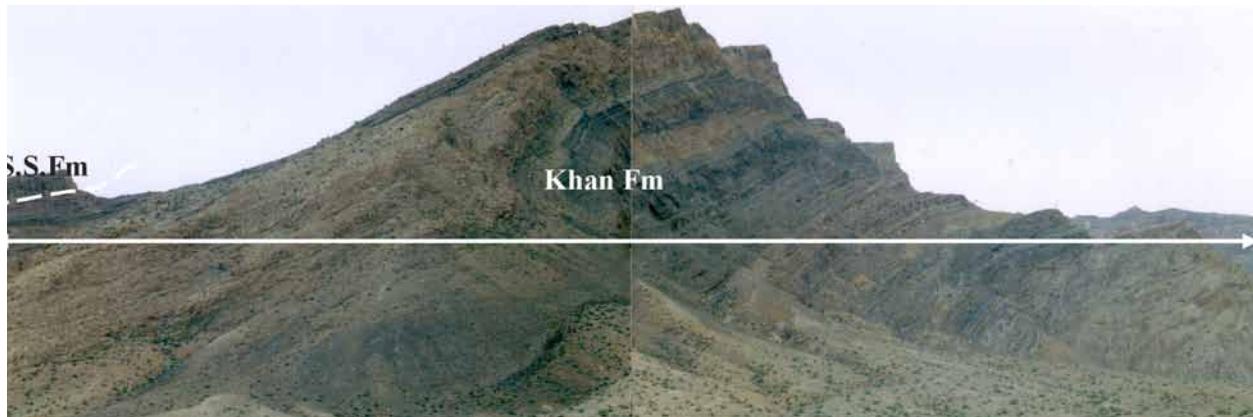
۶- ۳۰ متر سنگ آهک تودهای سفید رنگ. فسیل های این

شکل ۹- نمایش ستون چینه شناسی سازند جمال در مقطع باغ ونگ

شکل ۱۰- نمایش انتشار چینه شناسی فوزولینیدها و فرامینیفرهای کوچک در سازند جمال (قطعه باغ ونگ)

شکل ۱۱- نمایش سازند خان و مرز بالای آن با سازند سرخ شیل در مقطع حلوان (دید به سمت جنوب غرب)

rensis Leven, 1993/

E. plicata (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. acuta (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. tchernyschevi (Schellwien, 1989)

E. memoranda (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. oblonga (Grozdilova and Lebedeva, 1963)/ *E. laudoni* (Skinner and Wilde)/

E. elata (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. recodita (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. subashiensis (Chang)/ *Pseudofusulina macilenta* Leven, 1993

میزان فراوانی این فسیل ها ۵۰ - ۶۰ درصد می باشد.

-۷ ۵ متر سنگ آهک میکریتی تیره نازک لایه

-۸ ۲/۵ متر سنگ آهک متبلور قهوه ای رنگ متوسط لایه

-۹ ۵ متر رخساره فروزنده گرینستون خاکستری - زرد متوسط لایه حاوی فروزنده:

Pseudofusulina kalaktashensis Leven, 1993 کوچک

Geinitzina cf. postcarbonica Spandel فسیل ها در این واحد ۳ - ۱ درصد می باشد. واحد های ۵ - ۹ متعلق به ساکمارین است.

-۱۰ ۷/۵ متر پکستون- گرینستون خاکستری تیره ضخیم لایه با یک افق میکریتی در قسمت میانی با تعدادی فرامینیفر کوچک (با میزان فراوانی ۵ درصد) شامل:

Geinitzina sp./ Nodosaria delicate Wang/
Geinitzina cf. postcarbonica Spandel/ *Globivalvulina vonderschmitti* Reichel

-۱۱ ۷/۵ متر ماسه سنگ قرمز غنی از هماتیت متوسط تا ضخیم لایه با دانه بندی ریز تا متوسط

-۱۲ ۲/۵ متر گرینستون خاکستری تا سبز متوسط لایه حاوی کرینوئید، برآکیوپود همراه با مقادیری دانه های کوارتز. این واحد دارای فرامینیفر های کوچک زیر می باشد:

Globivalvulina sp./ Glomospira sp./ Lasiodiscus sp./ Schubertella sp./ Kamurana sp.

فراوانی این فسیل ها ۱۰ درصد بوده و محیط ساب تایdal را نشان می دهد.

-۱۳ ۱۵ متر ماسه سنگ قرمز تیره متوسط لایه با دانه بندی متوسط تا درشت

-۱۴ ۶۰ متر وکستون- پکستون متوسط تا ضخیم لایه

-۳ ۳ متر سنگ آهک ماسه ای خاکستری روشن متوسط لایه

(شروع پیش روی دریای پرمین)

-۴ ۲۰ متر پکستون- گرینستون خاکستری متوسط تا ضخیم

لایه و دارای میان لایه هایی از سنگ آهک الیتی همراه با فسیل های فروزنده *Schubertella* sp و *Staffella* sp. با. میزان فراوانی یک درصد است.

-۵ ۶۵ متر گرینستون خاکستری تیره متوسط لایه حاوی

کرینوئید، برآکیوپود، بریوزوئر و تعداد معمولی فرامینیفر با افق هایی از پکستون و مادستون در قاعده و قسمت میانی. این واحد دارای فسیل های زیر می باشد:

فرامینیفر کوچک:

Tetrataxis sp./ *Ozawainella* sp./ *Geinitzina* sp./ *Paleotextularia* sp.

فروزنده:

Pseudofusulina cf. Kalaktashensis Leven, 1993

میزان فراوانی این فسیل ها ۵ درصد می باشد و محیط ساب تایdal را نشان می دهد.

-۶ ۱۵ متر رخساره گرینستون خاکستری متوسط لایه همراه با تعدادی فروزنده که به طرف راس به فروزنده گرینستون تبدیل می گردد. فروزنیدهای این واحد شامل انواع زیر است:

Pseudofusulina plena Leven, 1993/ *P. karapetovi* Leven,

1993/ *P. pamirensis* Leven, 1993/ *P. curtum* Leven,

1993/ *P. insignis* Leven, 1993/

Schwagerina sp.

معادل این آهک ها در مقاطع راهدار، مدیکی و گچال حاوی

فروزنیدهای زیر می باشد:

Pseudofusulina psharti Leven, 1993/ *P. muzkolensis*

Leven, 1993 /

P. cf. granuliferus Leven, 1993/ *P. cf. psharti* Leven, 1993

P. curva Leven, 1993/ *P. curtens* Leven, 1993

Eoparafusulina irregularis (Grozdilova and Lebedeva, 1963)

E. minima (Grozdilova and Lebedeva, 1963)/ *E. pami-*

دریای کربنیفر بالایی در پرمین زیرین نیز ادامه می‌یابد و بالاترین بخش سازند سردر به نام زلدو که در قسمت قاعده‌ای بیشتر تخریبی و در قسمت فوکانی آهکی و حاوی فوزولینید فراوان می‌باشد، حاصل این پیش‌روی است. سن این بخش قزلین-آسلین^۱ است (Leven and Taheri, 2003).

رسوبات پرمین مقطع آباده با سازند آواری وژنان با سن آسلین-ساکمارین^۲ شروع می‌گردد و برروی سنگ آهک های مسکووین قرار می‌گیرد (باغبانی، ۱۹۹۳). در منطقه جالفا شروع رسوبگذاری پرمین با رسوبات تخریبی همراه با میان لایه‌های شیلی است. در شمال ایران در دامنه‌های شمالی البرز سازند دورود (آسلین-ساکمارین) بر روی رسوبات کربنیفر بالا (سازند Kahler, 1976; Stampfli, 1978; Jenny-Deshussess, 1983; Lys, 1988).

در دامنه جنوبی البرز سازند دورود به طور پیشرونده بر روی آهک های کربنیفر زیرین سازند مبارک و سنگ آهک های قدیمی تر قرار می‌گیرد (Assereto, 1963; Bozorgnia, 1973). در ناحیه زاگرس سازند فراقان مطالعه و به پرمین زیرین نسبت داده شده است (قویدل، ۱۹۹۰ و ۱۹۸۴). سازند فراقان در مناطق مختلف بر روی افق های مختلفی از دونین تا کامبرین قرار می‌گیرد. بخش زلدو و سازندهای دورود و وژنان با تنها سیکل بزرگ رسوبگذاری اوخر کربنیفر-پرمین آغازی (آسلین-ساکمارین) مطابقت دارد که به وسیله یک پیش‌روی وسیع به وجود آمده است. قبل از این زمان ایران در بالای سطح آب دریا قرار داشته که ممکن است به نبود رسوبات کاسیمووین^۳ و به طور محلی رسوبات باشکیرین^۴ و مسکووین^۵ منجر گردیده همان‌طوری که در مقاطع البرز ثابت شده است. همه جا این سیکل رسوب‌گذاری با تجمع سنگ های آواری غالباً قرمز رنگ شروع و با رسوب‌گذاری کربناته (اساساً سنگ آهک های بایوکلاستی) خاتمه می‌یابد-Taheri, 2003).

در منطقه کلمرد این شرایط تا اوخر پرمین ادامه می‌یابد. همانند سایر نواحی تیس یک پیش‌روی جدید در زمان یاختاشین-بلورین شروع می‌شود، یعنی هنگامی که پلاتفرم های کربناته شروع به تشکیل شدن می‌نمایند (Leven, 1994, 1997). این سنگ های کربناته شامل سازند جمال در ناحیه طبس، سورمق در ناحیه آباده، روته در ناحیه البرز، طبقات گنیشیک در ناحیه جالفا و بخش زیرین سازند دلان در منطقه زاگرس می‌باشند. در قاعده این سنگ های کربناته کنگلومرا و ماسه سنگ هایی با ضخامت های مختلف در ترکیب با سنگ آهک های بایوکلاستیک حاوی فوزولینید فراوان وجود دارد که به طور محلی این لایه ها به عنوان واحدهای چینه‌شناسی مستقل نامگذاری شده اند (به عنوان مثال بخش باغ و نگ سازند جمال).

حاکستری دارای میان لایه هایی از گرینستون حاوی براکیوپود، بریوزوئر و ساقه کرینوئید. در این واحد فسیل های زیر شناسایی شده اند: فوزولینید:

Nankinella sp

فرامینیفر کوچک:

Pseudolangella cf. *fragilis* De Civrieux and Dessauvage/

Langella perforata Lange/ *Pachyphloia ovata* Lange/ *P. pedicula* Lange/

Glomospira cf. *tenuifistula* Ho/ *Permocalculus* sp.

جلبک:

Mizzia velebitina Schubert/ *Pseudoepimastopora* sp.

میزان فراوانی این فسیل ها ۲۰ تا ۱۵ درصد بوده و یک محیط لگون را نشان می‌دهند.

۱۰- ۱۰ متر دولومیت زرد ضخیم لایه

۱۶- ۲/۵ متر گرینستون حاکستری تا سبز کمرنگ متوسط لایه دارای خرد های صدف براکیوپود و ساقه کرینوئید و تعداد کمی فرامینیفرهای کوچک و جلبک. در این واحد فرامینیفرهای کوچک شامل: *Globivalvulina* sp., *Geinitzina* sp. و جلبک های:

Pseudovermiporella nipponica (Endo) و *Bouenia* sp. شناسایی شده است. میزان فراوانی این فسیل ها ۱۰ درصد است.

۱۷- ۷/۵ متر ماسه سنگ قرمز تیره متوسط لایه با میان لایه هایی از شیل قرمز

۱۸- ۱۲۰ متر دولومیت زرد تا حاکستری رنگ متوسط لایه

۱۹- ۱۲/۵ متر مادستون - وکستون متوسط لایه حاکستری حاوی تعداد محدودی فرامینیفر و جلبک مانند:

Hemigordius cf. *ovata* Grozdilova/ *Pseudovermiporella nipponica* (Endo)

میزان فراوانی این فسیل ها ۵ درصد می‌باشد.

۲۰- واحد های ۱۰ در غیاب فوزولینیدهای شاخص پرمین

میانی و بالایی همچنان به ساکمارین نسبت داده می‌شوند.

۲۱- ۳۵ متر ماسه سنگ قرمز متوسط لایه با دانه‌بندی متوسط تا درشت دارای سیمان همایتی

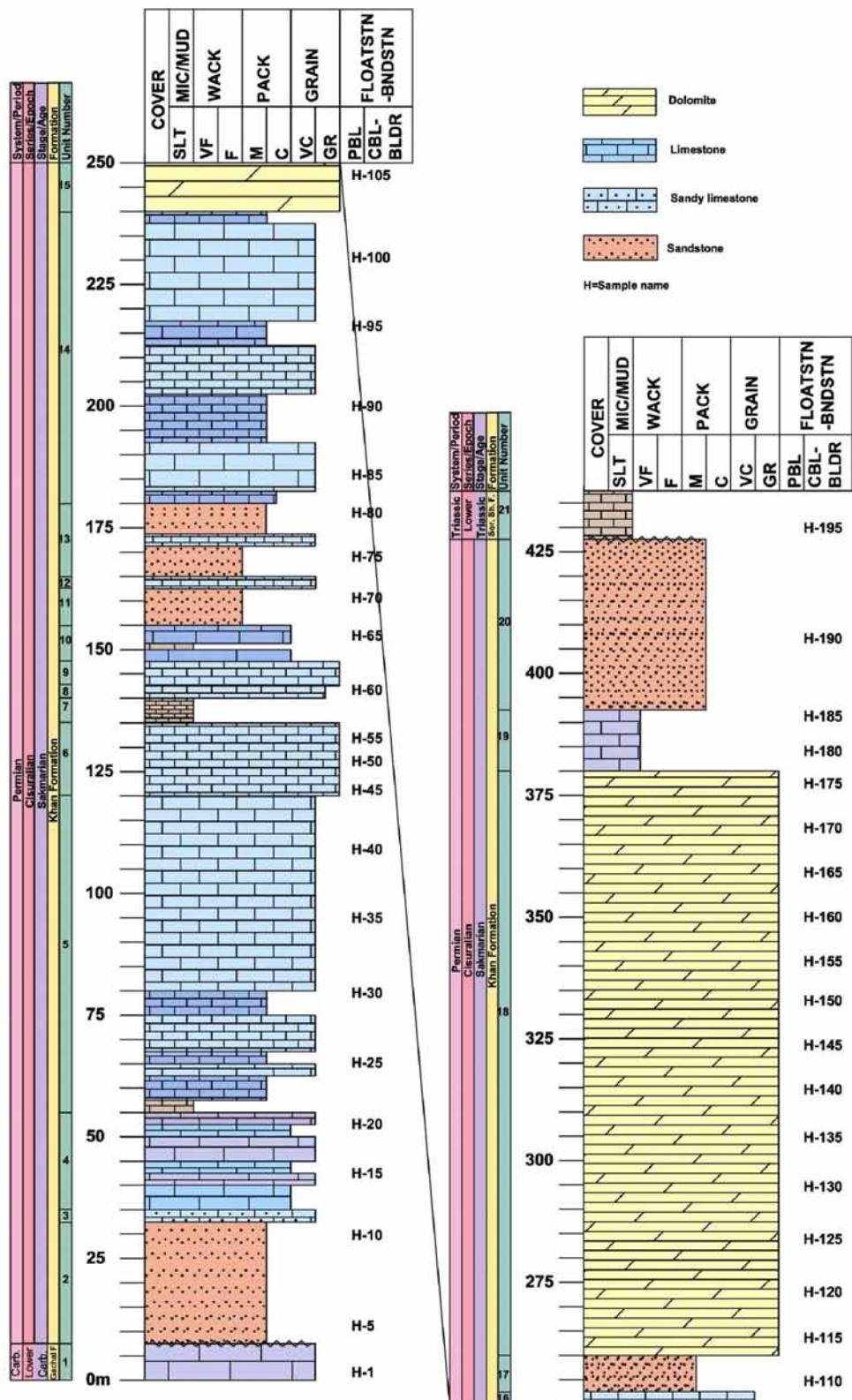
واحدهای ۲- ۲۰ متعلق به سازند خان می‌باشد.

۲۲- ۱۰ متر سنگ آهک میکریتی زرد رنگ (سازند سرخ شیل).

تطابق رسوبات پرمین نواحی مورد مطالعه با رسوبات

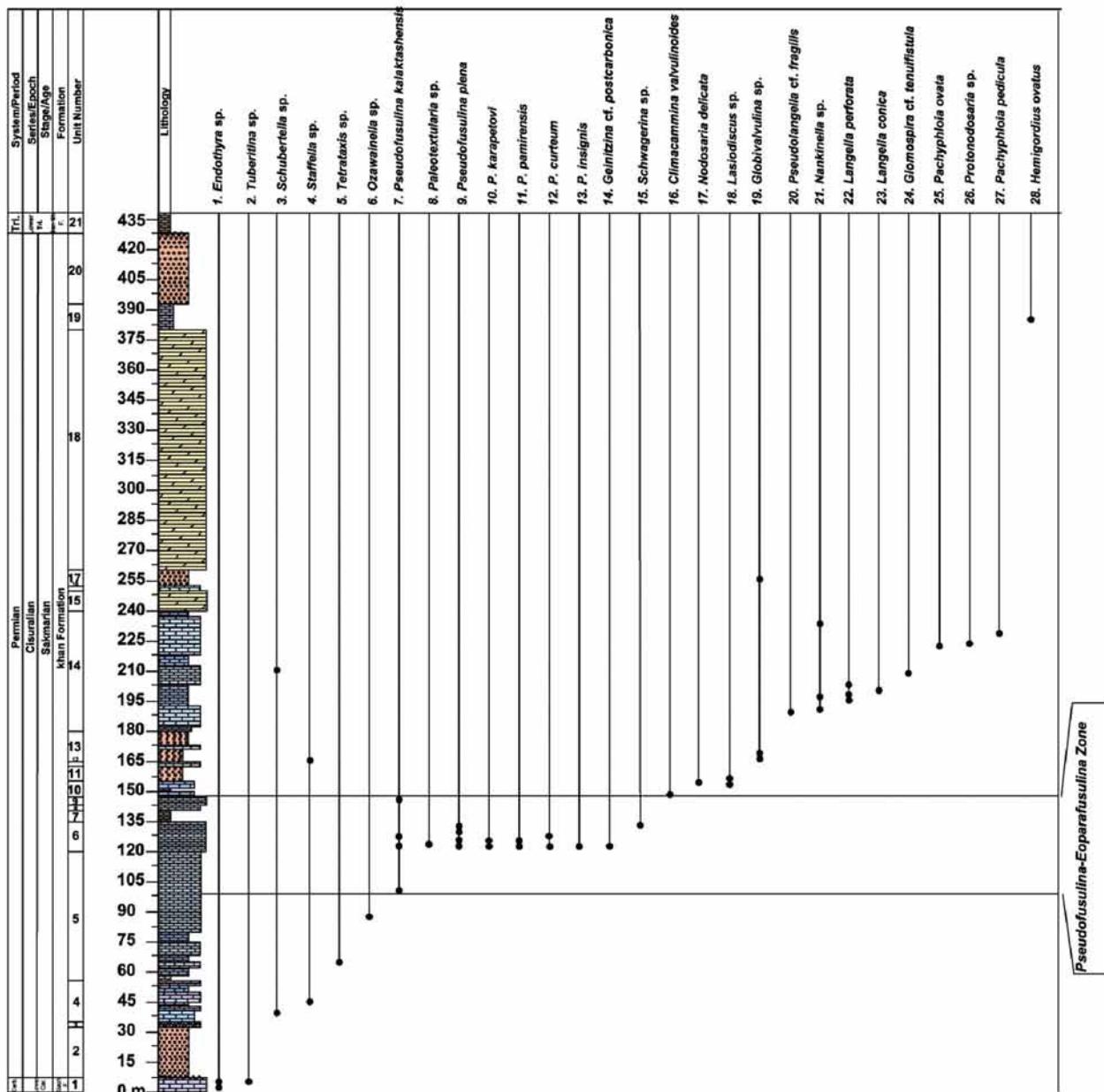
همزمان در سایر نواحی ایران

سیستم پرمین تقریباً در همه جای ایران با یک مرحله پیش‌روی دریا آغاز می‌گردد ولی این پیش‌روی در همه جا همزمان نیست (شکل ۱۴). در مناطق محدودی از ایران بویژه در مجاورت شهر طبس در ناحیه ازبک کوه در شرق ایران مرکزی، رسوب‌گذاری

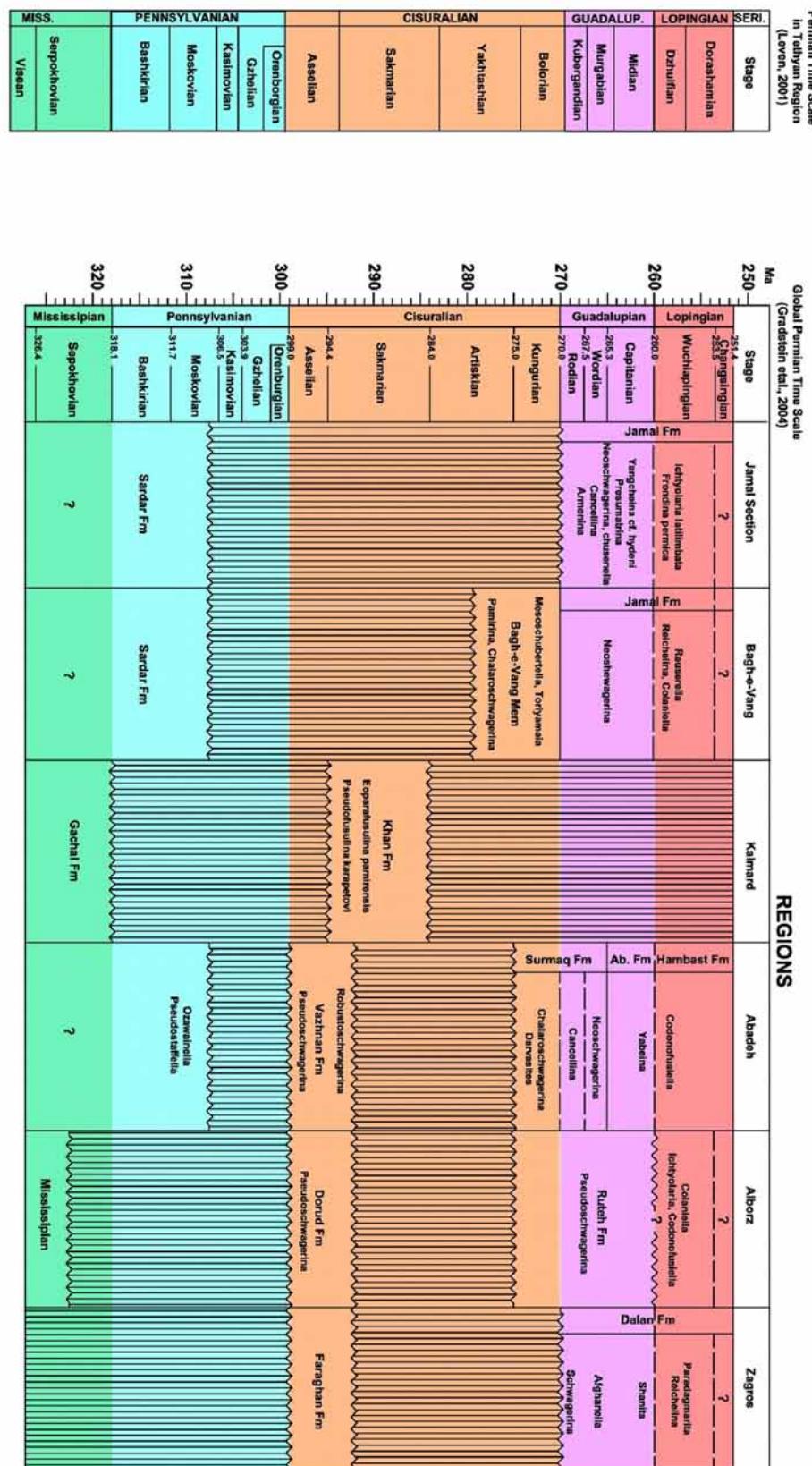
دریا در زمان یاختاشین-بلورین صورت گرفته در حالیکه سن قاعده سازند جمال در مقطعی که در مجاورت مقطع تیپ Armenina و Cancellina کوبرگندین آغازی^۲ است. با ادامه رسوبگذاری دریای پر مین میانی، رسوب گذاری سازند آباده در مقطع آباده در ایران مرکزی، بخش میانی سازند جمال در مقطع باع ونگ، بخش میانی و قسمت اعظم بخش میانی سازند جمال در مجاورت مقطع تیپ و واحد کربناته زیرین و بخش نار سازند دالان در زاگرس صورت گرفته است. سازند آباده متعلق به اشکوب میدین (Midian) است و بنابراین

اگرچه پیش روی در طی بلورین^۱ شروع شده اما در کوبرگندین به وسیع ترین حد خود می رسد و در اغلب مقاطع سری های پیشونده با رسوبات با سن کوبرگندین شروع می شود و درنتیجه در مناطق زیادی سنگ آهک های کوبرگندین روی سطوح فرسایش یافته سنگ های قدیمی تر از واحد های بلورین قرار می گیرند (Leven, 1998). الگوهای مشابهی در مقاطع زیادی در جنوب افغانستان، جنوب چین و زاپن گزارش شده است (Leven, 1994, 1997). این وضعیت در مورد تشکیل کربنات های ایران مرکزی و البرز مانند سازندهای سورمه، روته و جمال نیز صادق است. در ناحیه طبس در مقطع باع ونگ پیش روی

شکل ۱۳- نمایش انتشار چینه شناسی فوزولینیدها و فرامینیفرهای کوچک در سازن خان (مقطع حلوان)

1. Bolian
2. Early Kubergandian

شکل ۱۴ – تعلایت رسوبات کربنیfer-پرمین شمال، مرکز و شرق ایران

نتیجه‌گیری

۱- در این مطالعه به منظور بررسی میکروfasیس‌ها، میکروفوناهای سنگ‌های پرمین در نواحی کلمرد، شتری و شیرگشت ۹ مقطع چینه شناسی اندازه‌گیری و نمونه برداری شده است. توالی سنگ‌های پرمین در ناحیه کلمرد که سازند خان نامیده می‌شود، عمدتاً از توالی‌های سیکلی آواری-کربناته که قسمت اعظم آن سنگ‌های تخریبی (ماسه سنگ) است تشکیل شده است. ضخامت سازند خان در مقاطع انتخابی (بخشی، راهدار، مدیبیکی، راهدار و حلوان) بین ۹۹ تا ۴۰۰ متر در تغییر است. سنگ‌های پرمین در نواحی شتری و شیرگشت تحت عنوان سازند جمال نامیده می‌شود که عمدتاً یک توالی کربناته می‌باشد. در ناحیه شتری (مقطع جمال ۱) لایه‌های قاعده‌ای سازند جمال با سنگ‌آهک ماسه‌ای شروع می‌گردد و بخش اعظم توالی متشكل از گرینستون-پکستون متوسط تا ضخیم لایه با میان لایه‌هایی از مادستون، وکستون و ائید گرینستون است. ضخامت سازند جمال در این مقطع حدود ۴۲۷/۵ متر است. مقطع دوم انتخاب شده در ناحیه شتری صرفاً برای کترول سن بخش بالایی سازند جمال بوده است. در ناحیه شیرگشت در مقطع باغ ونگ بخش قاعده‌ای سازند جمال شامل کنگلومرای آهکی، سنگ‌آهک تیره با میان لایه‌هایی از شیل است. ادامه رسوب‌گذاری سازند جمال در این مقطع به صورت سنگ‌آهک میکریتی چرتی متوسط تا ضخیم لایه با میان لایه‌هایی از پکستون و گرینستون، سنگ‌آهک گرینستونی سفید رنگ و درنهایت در بخش بالایی به رسوب‌گذاری سنگ آهک الیتی با میان لایه‌هایی از دولومیت ختم می‌گردد. ضخامت سازند جمال در این مقطع ۳۱۰ متر است. مقطع شش انگشت دومین مقطع انتخابی در ناحیه شیرگشت می‌باشد که در حدود ۷۵ متر ضخامت دارد.

۲- سن سنگ‌های پرمین سازند خان در ناحیه کلمرد براساس فونای فوزولینید شاخص موجود در بخش میانی آن مانند-*Eo-Pseudofusulins karap-parfusulina pamirensis* Leven ساکمارین می‌باشد. سنگ‌های بخش‌های آغازی سازند خان به دلیل نبود فسیل‌های شاخص پرمین آغازی و حضور تعدادی از فرامینیفرهای کربنیفر آغازی نمی‌تواند به عنوان بخشی از سازند خان محسوب گردد و در واقع ادامه رسوب‌گذاری دریای کربنیفر آغازی در منطقه کلمرد است. مجموعه فوزولینید موجود در سازند خان مشابه همین فونا در نواحی پامیر مرکزی، جنوب افغانستان و روستگ بوده که متعلق به نواحی جنوبی تیسیس یا-*Peri-Gondwana* است که دارای آب‌های خنک بوده اند.

۳- در اواخر ساکمارین دریا از منطقه کلمرد پسروی کرده و تا اوخر پرمین این شرایط قاره‌ای حفظ شده است. این پسروی یک حادثه جهانی بوده که در اغلب مقاطع چینه شناسی پرمین در سایر مناطق دنیا گزارش شده است. به نظر می‌رسد که تغییرات جهانی سطح آب دریا که بوسیله عوامل تکتونیکی مانند کوهزایی

اشکوب آباده ئین^۱ (عنوان یک اشکوب حد واسط بین سری‌های گوادالوپین^۲ و لوپینگین نمی‌تواند مطرح شود (Leven, 1998). پس روی کوتاه مدت پس از میدین باعث خروج مجدد منطقه ایران از آب شده و تنها در منطقه جلفا و آباده رسوب‌گذاری ادامه می‌یابد. پس روی اواخر میدین مطابق با یک تغییر در رژیم رسوب‌گذاری در مرز بین سری‌های گوادالوپین-لوپینگین است. زمان گوادالوپین به وسیله تجمع سنگ آهک‌های زیستی (که اساساً بوسیله ارگانیسم بتیک مانند جلبک و فرامینیفر بوجود می‌آیند) و سنگ‌های آواری مشخص می‌گردد اما در زمان لوپینگین رسوب‌گذاری سنگ آهک میکریتی و رسی غالباً می‌گردد و فراوانی ارگانیسم‌های نکتونیک و پلانکتونیک مانند با (Leven, 1998) سفالوپودها و کنودونتها افزایش می‌یابد سنگ‌های سازند نسن (در منطقه پیشوای دریای جلفین آغازی^۳ البرز)، سنگ‌های بخش بالایی سازند دلان در زاگرس، بخش بالایی سازند جمال در مقطع باغ ونگ، سازند همبست (واحد ۶) و طبقات جلفا در منطقه جلفا بجا گذاشته می‌شوند. وجود پاکت هایی از نهشته‌های لاتریتی در قاعده سازند نسن نشان دهنده محصول شرایط قاره‌ای و یک دوره پسروی دریا در جلفین آغازی است. سن سازند نسن با توجه به مجموعه فوناهای برآکوپود و فرامینیفر یافت شده در آن به اشکوب جلفین آغازی (Stepanov et al., 1969; Stocklin, 1971; Jenny-.Deshusses, 1983)

در مقطع باغ ونگ بخش بالایی سازند جمال حاوی فسیل‌های مانند *Reichelina* و *Colaniella* که سن میدین- جلفین را برای این بخش از سازند پیشنهاد می‌کند. در مقاطع مطالعه شده این سازند در مجاورت مقطع تیپ هیچگونه فونای فوزولینید شاخص پرمین بالایی یافت نشده و با توجه به حضور فرامینیفرهای کوچک مانند *Ichtyolaria latilimbata* De Civrieux and Dessauvagie و *Frondina permica* De Civrieux and Dessauvagie بتوان سن جلفین آغازی را برای آن پیشنهاد نمود. بر طبق داده‌های اخیر (باغانی، ۱۹۹۷) سازند دلان به طور کاملتری در رشته کوه‌های اشترانکوه از اشکوب کوبرگندین تا دوراشامین رخمنون یافته است. سنگ‌های زیرین سازند دلان به کوبرگندین- میدین زیرین تعلق دارد. واحد کربناته پیش‌رونده بالایی سازند دلان با لایه‌های حاوی *Shanita* (یک جنس از فرامینیفرهای کوچک شاخص اشکوب میدین و احتمالاً بخش بالایی میدین) شروع شده و با *Paleofusulina* به سن دوراشامین (Dorashamian) خاتمه می‌یابد. ادامه رسوب‌گذاری دریای پرمین بالایی در مناطق جلفا و آباده به ترتیب سازند‌های آلى باشی و همبست (واحد ۷) را بر جای می‌گذارد. پسروی پرمین انتهایی باعث خروج تمام مناطق ایران از آب دریا می‌شود و فقط در نواحی جلفا، آباده و شهرضا پیوستگی رسوب‌گذاری از پرمین به تریاس ادامه می‌یابد.

که در شرایط آب های خنک می زیسته اند را نشان می دهد. این تفاوت ها در فونای فوزولینید منطقه طبس و بخش های شمالی تپیس مربوط به عوامل آب و هوایی و موقعیت قدیمی کلمرد در عرض های جغرافیایی بالاتر و آب و هوای خنک تر می باشد. به نظر می رسد که مناطق کلمرد و طبس در زمان تریاس آغازی در وضعیت جغرافیایی یکسانی قرار گرفته اند و دلیل آن وجود تشابهات سنگ شناسی و دیرینه شناسی در طی تریاس در این دو منطقه می باشد.

منابع

- پرتواذر، ح.، ۱۳۷۱. اشکوب Changsingian همروزی در شرق ایران، کشف جنس Dorashamian و Colaniella اهمیت زیست چینه ای آن. فصلنامه علوم زمین، بهار ۷۱، سال اول، شماره ۳، ۵۲-۴۴.
- طاهری، ع.، ۱۳۸۱. چینه نگاری رسوبات پرمین (سازند جمال) در حوضه طبس. پایان نامه دکتری، دانشگاه اصفهان، ۱۵۷.
- گرگیج، م.، ۱۳۸۱. چینه نگاری زیستی و سکانسی نهشته های کربونیفر در ایران مرکزی. پایان نامه دکتری، دانشگاه اصفهان، ۴۱۰.
- هفت لنگ، ر.، ۱۳۷۹. مطالعه استراتیگرافی سنگ های پائوزوئیک بالایی در فراز مین کلمرد. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد آسلامی، ۲۱۵.
- Aghanabati, A., 1977. Etude geologique de la Kalmard (W. Tabas). Geol. Surv. Iran, Rep. No. 35, 230.
- Alavi, M., 1991. Tectonic map of the Middle East, Geol. Surv. Iran.
- Assereto, R., 1963. The Paleozoic formations in Central Elborz (Iran). Riv. It. Paleont. Strat., 70, 525-534.
- Baghebani, D., 1993. The Permian sequence in the Abadeh region, Central Iran. In: Koroteev, A.V. (ed.), Contributions to Eurasian geology. Occasional Publication Earth Sciences Research Institute. University of South Carolina, N. S. 9B, 7-22.
- Baghebani, D., 1997. Correlation charts of selected Permian strata from Iran. Permophiles, No. 30, 24-25.
- Bozorgnia, F., 1973. Paleozoic foraminiferal biostratigraphy of Central and East Alborz mountains, Iran. NIOC, Geol. Lab. Pub., 185.
- Davidov, V.I. and Leven, E.Ja., 2003. Correlation of upper carboniferous (Pennsylvanian) and lower Permian (cisuralian) marine deposits of Peri-Tethys, palaeo, 196, 39-57.
- Ghavidel-Syooki, M., 1984. Palynological study and age determination of Faraghan Formation in

هر سینین شروع گردید، فاز Saalian همراه با فرونژست همزمان عامل اصلی این پیشروی بوده است.

۴- سنگ های پرمین در بخش قاعده ای سازند جمال (بخش باغ ونگ) بر اساس فسیل های فوزولینید موجود در این Pamirina darvasica Leven, Levenella pulchra: Wang and Sun, Chalaroschwagerina darvasica Leven, Biwella europa Kochansky-Devide و Pseudofusulina بخش های میانی و بالایی آن بر اساس فرامینیفرهای کوچک و فوزولینید های بسیار کم، مانند:

Reichelina pulchra Mikluko-Maclay و *Neoschwagerina* sp. و *Rauserella* sp. *Colaniella* sp.، *Frondina permica* De Civrieux Dessauvagie, *Dagmarita chanakchiensis* Reitlinger

می توان سن کوبرگندین - جلفین آغازی برای آن پیشنهاد نمود.

۵- سنگ های پرمین سازند جمال در مجاورت مقطع تیپ دارای فوزولینید هایی مانند:

Armenina pamirensis (Dutkevich) و *Cancellina cutalensis* Leven *Misellina sarabuensis* Toriyama and kanmera, *Presumatrina* sp.

Yangchieniahaydeni, *Neoschwagerina simplex* Ozawa-Thon بوده و سن کوبرگندین - میدین آغازی را برای آن پیشنهاد می کند. فوزولینید های شاخص در بخش بالایی سازند جمال وجود ندارند و تنها با حضور تعدادی از فرامینیفرهای کوچک مانند:

Ichtyolaria latilimbata De Civrieux and Dessauvagie و *Frondina permica* De Civrieux and Dessauvagie در دومین مقطع سازند جمال در مجاورت مقطع تیپ وجود دارد سن جلفین آغازی برای بخش بالایی سازند پیشنهاد می شود. بنظر می رسد که پیشروی دریا و رسوبگذاری سازند جمال در مقطع باغ ونگ زودتر از مقطع کوه جمال صورت گرفته است.

۶- در بین فوزولینید های شناخته شده سازند های خان و جمال دوازده گونه از *Eoparafusulina* بیست گونه از *Pseudofusuli* یک گونه از *Levenella* دو گونه از *Mesoschubertella* یک *Pami* گونه از *Biwealla* یک گونه از *Skinerella* یک گونه از *Pami*-*rina* یک گونه از *Misellina* دو گونه از *Neoschwagerina* یک *Cancel-* گونه از *Chusenella* دو گونه از *Sphaerulina* و جنس *lina* سازند ها شناسایی شده اند.

۷- یافته های فسیلی نشانگر تفاوت های بارز بین سازند های جمال و خان بوده و بیانگر این است که این دو ناحیه در طی پرمین از یکدیگر کاملا جدا بوده اند. در منطقه طبس فوناهای فوزولینید ویژگی Peri-Tethys داشته و شرایط آب های گرم را نشان می دهد. در حالیکه در منطقه کلمرد این فوناهای قربت زیادی را با فوزولینید های بخش جنوبی تپیس Peri-Gondwana

Plate 1:

- Figs. 1,2- *Schuberetella giraudi* (Deprat), Jamal Section-1, Jamal Fm, Samples J-54-4b, J-54-8a, Kubergandian.
- Figs. 3,4- *Misellina termieri* (Deprat), Jamal Section-1, Jamal Fm, Samples J-54-2, J-54-7, Early Kubergandian.
- Fig. 5- *Misellina asiatica* Claudi (Deprat), Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-54-12, Early Kubergandian.
- Fig. 6- *Misellina claudiae* (Deprat), Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-54-8b, Early Kubergandian.
- Fig. 7- *Armenina asiatica* Leven, Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-54-10a, Early Kubergandian.
- Fig. 8- *Chusenella chihsiaensis* (Lee), Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-54-5, Early Kubergandian.
- Figs. 9,10- *Armenina pamirensis* (Dutkevich), Jamal Section-1, Jamal Fm, Samples J-57-19, J-57-8, Upper Kubergandian.
- Figs. 11,12- *Cancellina cutalensis* Leven, Jamal Section-1, Jamal Fm, Samples J-54-1, J-57-2, Upper Kubergandian.
- Fig. 13- *Cancellina primigena* Hayden, Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-57-5, Upper Kubergandian.
- Fig. 14- *Misellina saraburiensis* Toriyama and Kanmera, Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-57-4, Upper Kubergandian.
- Fig. 15- *Neoschwagerina simplex* Ozawa, Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-120-1, Early Murgabian.

Plate 2:

- Fig. 1- *Staffella sphaerica* (Abich), Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-121-1a, Murgabian.
- Fig. 2- *Chusenella cf. sienensis* Sheng, Jamasl Section-1, Jamal Fm, Sample J-121-2, Murgabian.
- Fig. 3- *Yangchienia cf. haydeni* Thon, Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-172-2, Murgabian-Early Midian.
- Fig. 4- *Nankinella hunanensis* (Chen), Jamal Section-1, Jamal Fm, Sample J-121-1b, Murgabian.
- Figs. 5,6- *Levenella* sp., Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-1-6b, B-1-9b, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 7,8- *Levenella pulchra* Wang and Sun, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-1-11b, B-2-11a, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 9,10- *Pamirina darvasites* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-2-4, B-2-10c, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 11,12- *Biwaella europa* Kochanski-Devide, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-1-1a, B-2-3a, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 13,14- *Mesoschubertella thompsoni* Kanuma and Sakagami, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-1-6a, B-1-14, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 15- *Pseudofusulina muratbekovi* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-11a, Yaktashian-Bolorian.

Plate 3:

- Fig. 1- *Pseudofusulina muratbekovi* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-7, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 2- *Chalaroschwagerina darvasica* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-4, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 3- *Pseudofusulina aculeata* Thompson and Hazard, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-5, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 4- *Pseudofusulina edelssteini* Kalmykova, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-10, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 5- *Chalaroschwagerina cf. hawkinsi* (Dunbar and Skinner), Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-1-19, yaktashian-Bolorian.
- Fig. 6- *Pseudofusulina acuta* Zhou, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-2-24, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 7- *Pseudofusulina annae* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-5-1, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 8,9- *Mesoschubertella crassitheca* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-2-6a, B-2-6b, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 10- *Biwaella omiensis* Morikawa ans Isomi, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-2-21, Yaktashian-Bolorian.
- Figs. 11,12- *Pseudofusulina brevis* (Kalmykova), Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-5-11, B-5-2, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 13- *Pseudofusulina rhombiformis* Leven, Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-5-7, Yaktashian-Bolorian.
- Fig. 14- *Ps eudofusulina deprati* (Leven), Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Sample B-5-8a, Yaktashian-Bolorian.

Plate 1

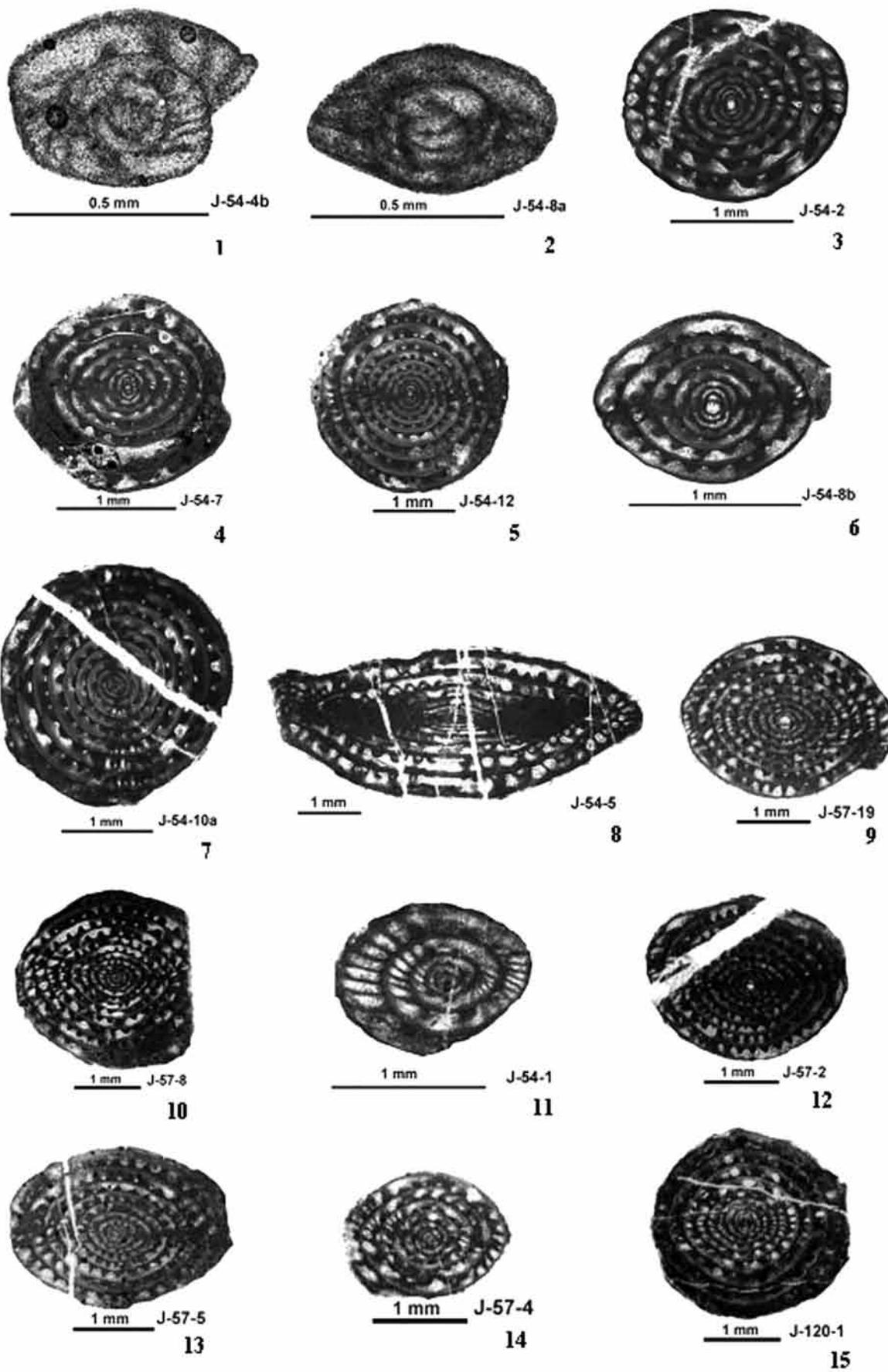

Plate 2

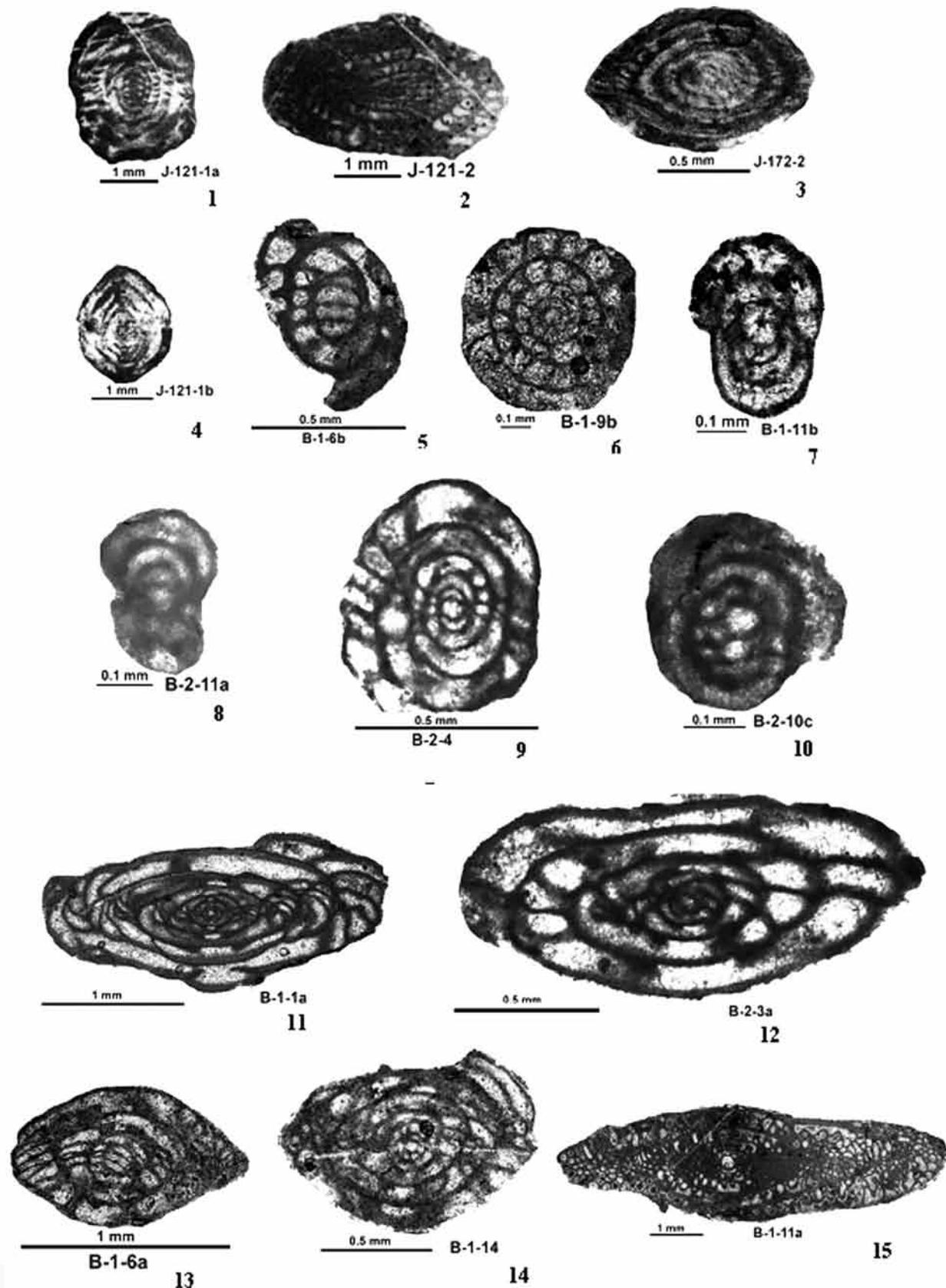

Plate 3

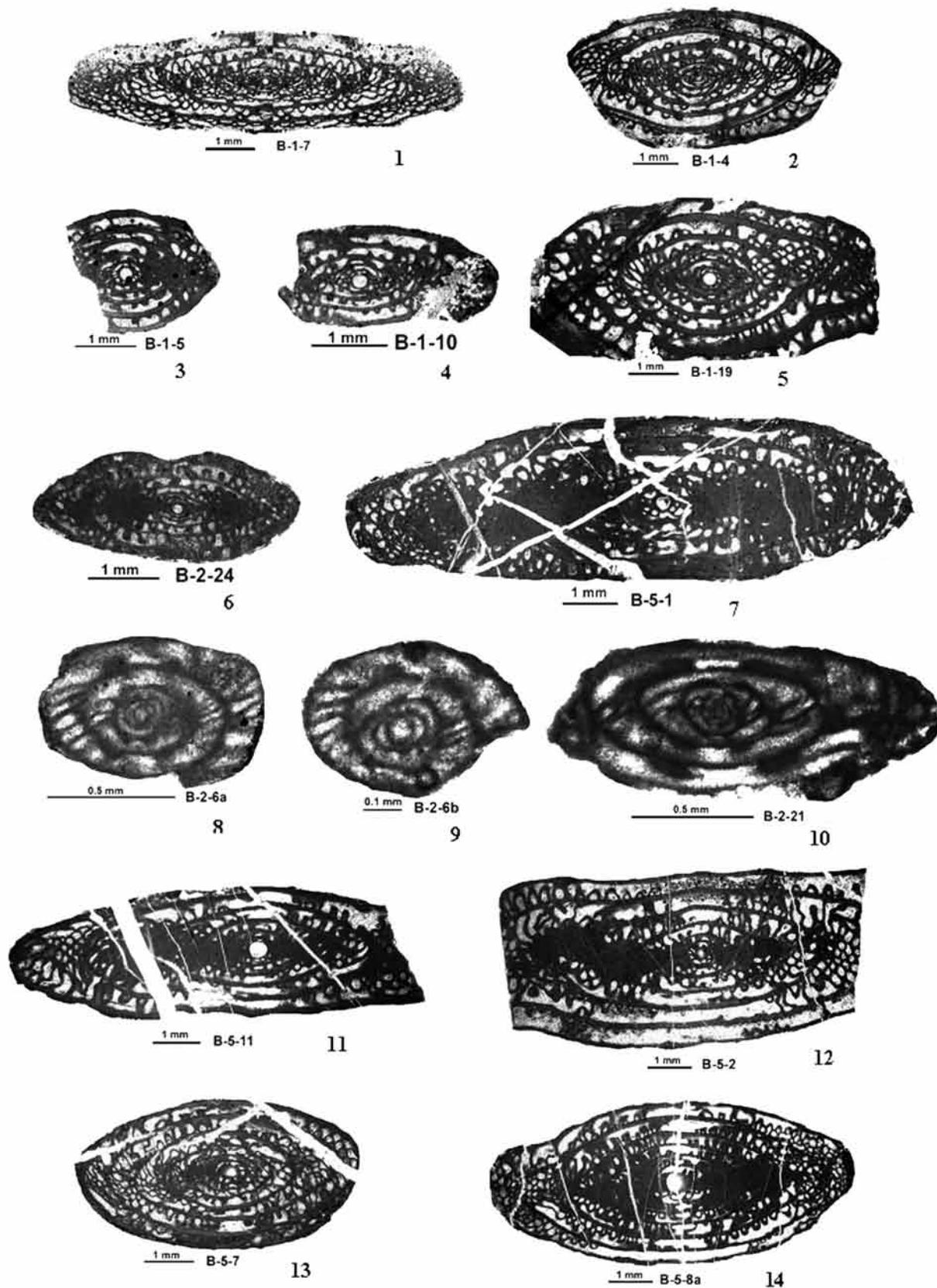

Plate 4:

Figs. 1,2- *Leeina fusiformis* (Schellwiena and Dunbar), Bagh-e-Vang Section, Jamal Fm, Samples B-5-8b, B-5-9, Yaktashian-Bolorian.

Figs. 3,4- *Eoparafusulina subshiensis* (Chang), Gachal Section, Khan Fm, Samples G-82-1, G-83-10, Sakmarian.

Fig. 5- *Eoparafusulina laudoni* (Skinner and Wild), Gachal Section, Khan Fm, Sample G-83-4, Sakmarian.

Fig. 6- *Eoparafusulina elata* (Grozdilova and Lebedeva), Gachal Section, Khan Fm, Sample G-83-8b, Sakmarian.

Fig. 7- *Eoparafusulina pamirensis* Leven, Gachal Section, Khan Fm, Sample G-84-22.

Fig. 8- *Eoparafusulina recondita* (Grozdilova and Lebedeva), Gachal Section, Khan Fm, Sample G-84-4, Sakmarian.

Fig. 9- *Pseudofusulina macilenta* Leven, Gachal Section, Khan Fm, Sample G-83-6, Sakmarian.

Figs. 10,11- *Pseudofusulina kalaktashensis* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Samples H-36-1, H-50-1, Sakmarian.

Figs. 12,13- *Pseudofusulina pamirensis* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Samples H-56-2, H-56-11, Sakmarian.

Figs. 14- *Pseudofusulina plena* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Samples H-56-3, Sakmarian.

Plate 5:

Fig. 1- *Pseudofusulina plena* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Sample H-56-4, Sakmarian.

Fig. 2- *Pseudofusulina karapetovi* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Sample H-56-1, Sakmarian.

Fig. 3- *Pseudofusulina minuscula* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Sample H-50-2, Sakmarian.

Fig. 4- *Pseudofusulina curteum* Leven, Halvan Section, Khan Fm, Sample H-62-2, Sakmarian.

Fig. 5- *Schwagerina* sp., Halvan Section, Khan Fm, Sample H-62-1, Sakmarian.

Fig. 6- *Pseudofusulina pamirensis* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-41-17, Sakmarian.

Fig. 7- *Pseudofusulina karapetovi* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-42-1, Sakmarian.

Fig. 8- *Pseudofusulina cf. granuliferus* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-42-9, Sakmarian.

Fig. 9- *Pseudofusulina muzkolensis* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-43-3, Sakmarian.

Figs. 10,11- *Pseudofusulina plena* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Samples R-47-2b, R-47-3, Sakmarian.

Fig. 12- *Pseudofusulina ex gr. cutalensis* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-48-1, Sakmarian.

Figs. 13,14- *Pseudofusulina psharti* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Samples R-49-2, R-49-3a, Sakmarian.

Plate 6:

Fig. 1- *Pseudofusulina curva* Leven, Rahdar Section, Khan Fm, Sample R-55-7, Sakmarian.

Figs. 2,3- *Eoparafusulina acuta* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-49-1, M-49-8, Sakmarian.

Figs. 4,5- *Eoparafusulina irregularis* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-49-2, M-49-5, Sakmarian.

Figs. 6,7- *Eoparafusulina minima* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-49B-6, M-49B-1, Sakmarian.

Fig. 8- *Pseudofusulina insignis* Leven, Madbeiki Section, Khan Fm, Sample M-49B-10, Sakmarian.

Figs. 9,10- *Eoparafusulina plicata* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-50-19, M-50-3a, Sakmarian.

Figs. 11,12- *Eoparafusulina tchernychevi* (Schellwien), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-50-1b, M-50-2, Sakmarian.

Plate 4

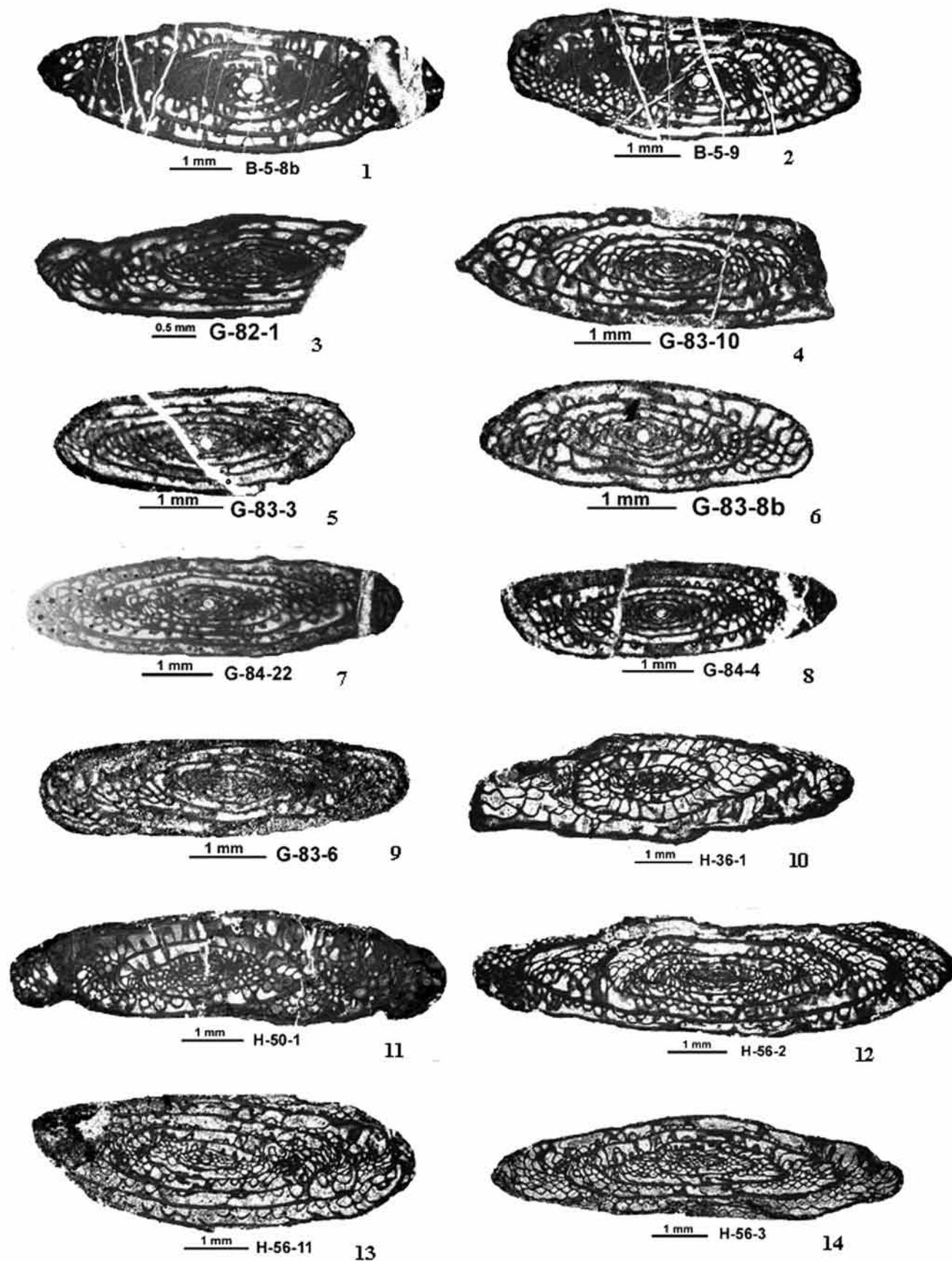

Plate 5

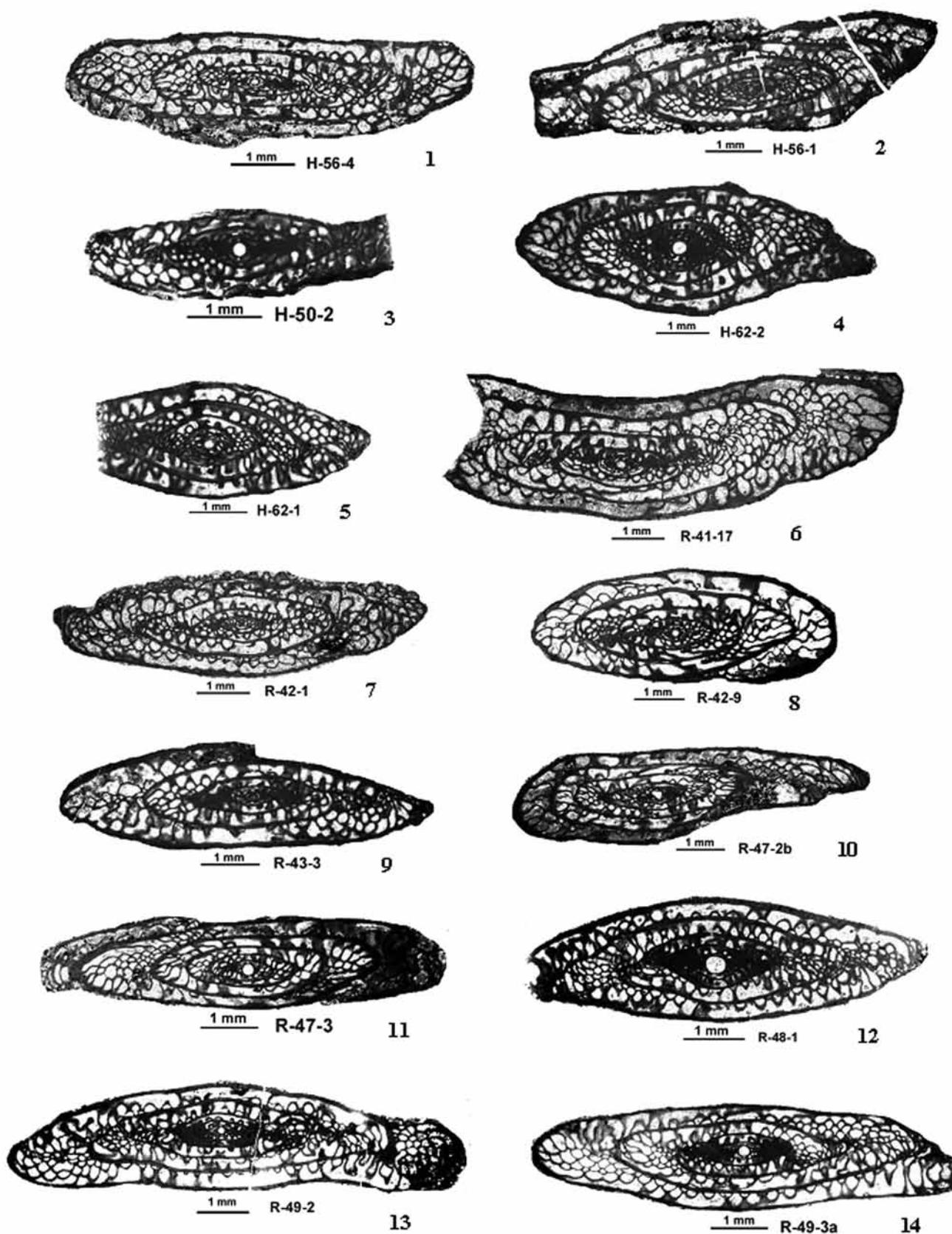

Plate 6

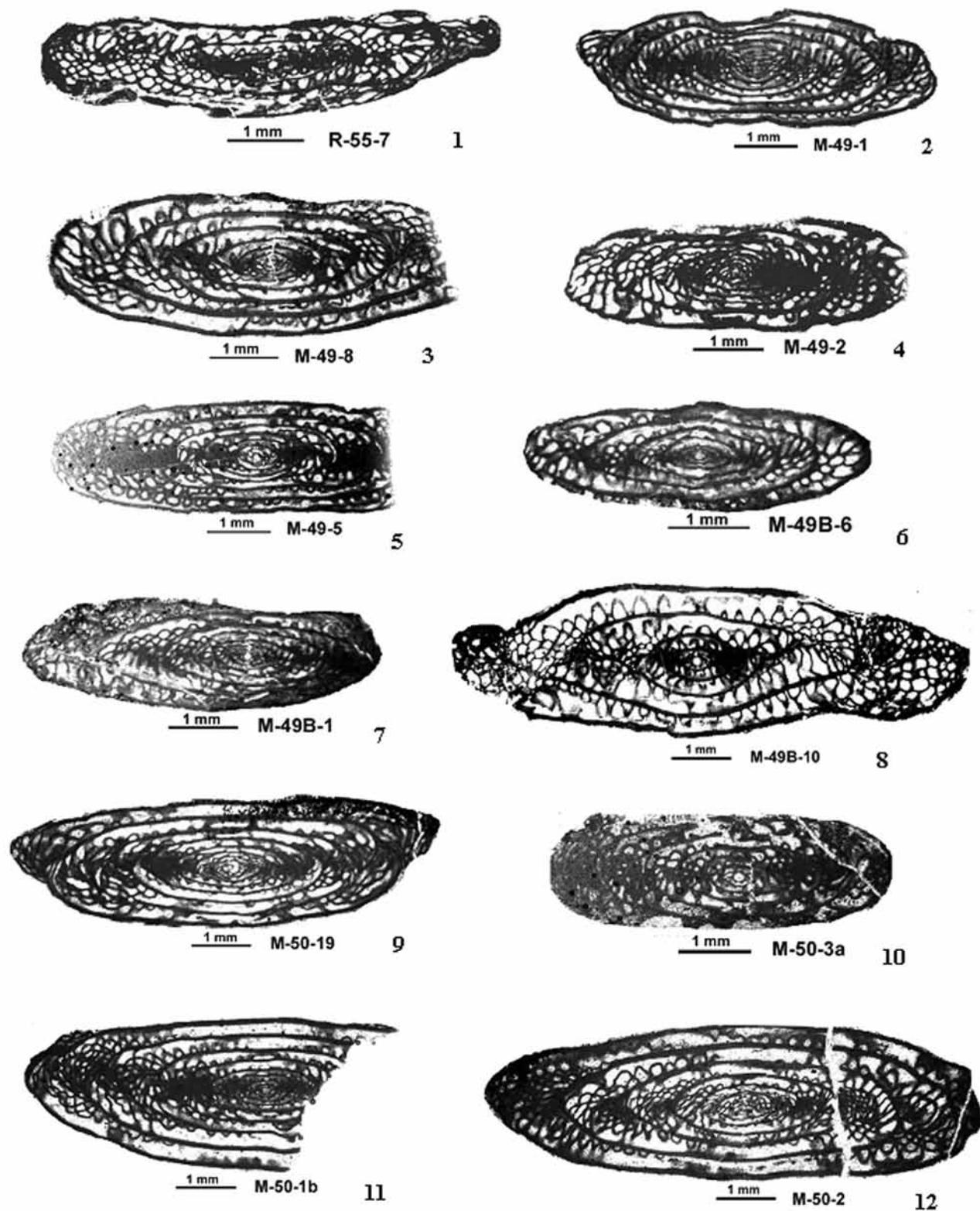

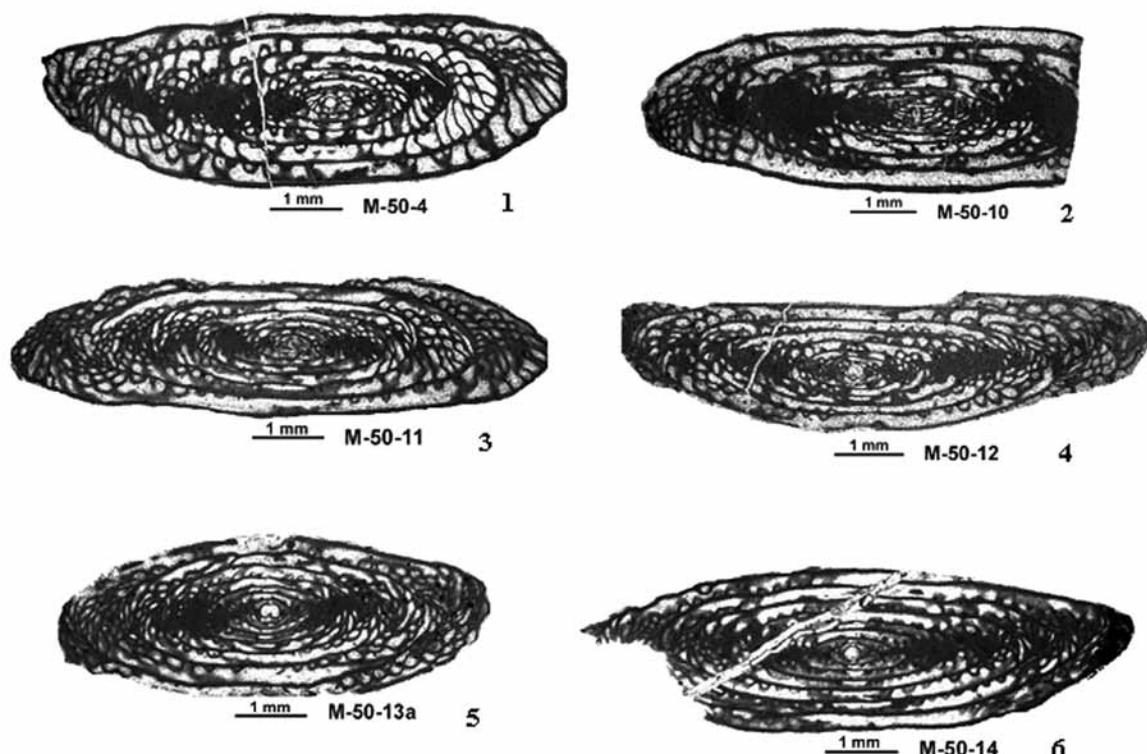
Plate 7:

Figs. 1,2- *Eoparafusulina memoranda* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-50-4, M-50-10, Sakmarian.

Figs. 3,4- *Eoparafusulina oblonga* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-50-11, M-50-12, Sakmarian.

Figs. 5,6- *Eoparafusulina plicata* (Grozdilova and Lebedeva), Madbeiki Section, Khan Fm, Samples M-50-13a, M-50-14, Sakmarian.

Plate 7

Kuh-e- Faraghan, Southeast Iran. Bull. Fac. Sci. Univ. Tehran 13, 41-46. (in Persian with English abstract).

- Ghavidel-Syooki, M., 1990. The encountered acritarchs and chitnozoans from Mila, Illebeck and Zard Kuh Formation in Tang-e-Illebeck at Zard Kuh and their correlation with the Paleozoic sequence at Chal-i-Shah area. Proceedings of symposium on diapeirism with special reference to Iran. 138-218, (in Persian with English abstract).
- Jenny-Deshusses, C., 1983. Le Permian de l' Elborz Central et Oriental (Iran): Stratigraphie et micropaleontology (Foraminifères et Algues), These no.2130, Univ. de Genev, Section des sciences de la terre, 265.
- Kahler, F., 1974. Iranische Fusuliniden. Jahrb, Geol. B.-A., bd. 117, 75-107.
- Kahler, F., 1976. Die Fusuliniden der Dorud Formation im Djadjerud-Tal Nordlich von Tehran (Iran). Rev. Ital. Paleontol., 82, 439-460.
- Kahler, F. and Kahler, G., 1979. Fusuliniden (foraminifera) aus dem Karbon und Perm von Westanatoliens und dem Iran. Mitt. Österr. Geol. Ges., No. 70, 187-269.
- Leven, E.Ja., 1994. The Mid-Early Permian regression and Transgression of the Tethys. In Pangea: Global Environment and Resources. Canadian Soc. Petrol. Geol. Mem., 17, 233-239.
- Leven, E. Ja., 1997. Permian stratigraphy and fusulinids of Afghanistan with their paleogeographic and paleotectonic implication, Geol. Soc. Am. Special Paper, 316, 134.
- Leven, E. Ja., 1998. Permian fusulinid assemblages and stratigraphy of the Transcaucasia. Riv. It. Paleont. Strat., 104, 299-328.

- Leven, E.Ja. and Taheri, A., 2003. Carboniferous-Permian stratigraphy and fusulinids of East Iran. Gzhelian and Asselian deposits of the Ozbak-Kuh region. Rivista, No. 3, 109, 21-38.
- Leven, E.Ja. and Vaziri, H., 2004. Carboniferous-Permian stratigraphy and fusulinids of eastern Iran. The Permian in the Bagh-e- Vang section (Shirgesht area). Riv., No. 2, 110, 441-465.
- Lys, M., 1988. Biostratigraphie du carbonifère et du Permian en Mesogee. Document BRGM, 147, 315.
- Ruttner, A., Nabavi, M. and Hajian, J., 1968. Geology of the Shirgesht area (Tabas area, East Iran), Geol. Surv. Iran, Rep. No. 4, 133.
- Sengör, A. M. C., 1990. Late Paleozoic and Mesozoic tectonic evolution of the middle eastern Tethysides, implications for the Paleozoic geodynamics of the Tethyan realm. IGCP Project 276, Newsletter, 2, 111-149.
- Stampfli, G., 1987. Etude géologique général de Elburz Oriental au sud de Gunbad-e-Qabus (Iran N-E). Thesis, Univ. Genev, 328.
- Stepanov, D.L., Golshani, F. and Stocklin, J., 1969. Upper Permian and Permian-Triassic boundary in North Iran. Geol. Surv. Iran, Rep. No. 12, 72.
- Stocklin, J., Eftekhar-Nezhad, J. and Hushmand-Zadeh, A., 1965. Geology of the Shotori Range (Tabas area, East Iran). Geol. Surv. Iran, Rep. No. 3, 69.
- Stocklin, J., 1971. Stratigraphic Lexicon of Iran, Part I, central, North and East Iran, Geol. Surv. Iran, Rep. No. 18, 338.
- Szabo, F. and Kharadpir, A., 1978. Permian and Triassic stratigraphy, Zagros Basin, South-west Iran. Jour. Petrol. Geol., No. 2, 1, 57-82.

(۱). نویسنده مرتبط: گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه لرستان

(۲). دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

(۳). گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

(۴). پژوهشکده سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

(۵). دانشگاه ایالتی بویز